

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **18.12.2007. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 18.12.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,45 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Даниловић и Тодоровић**
- **Браниоци оптужених адвокати: Заклан, Вукотић, Перески, Штрбац, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Бељански, Бојков и Машић.**

Одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран као бранилац опт. Перић Јовице.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председнице, ја ћу замењивати колегу Јеврића уз Ваше допуштење и сагласност господина Перића, а истовремено бих Вас молио пошто има дозволу господин Перић за примање овог лека и донето је, да преко Вас то завршимо.

С друге стране исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не буде неких процедуралних проблема.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, ако не буде и колегу Вујина. Молио ме, иде код лекара да заменим и њега уз сагласност његовог клијента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перићу јесте ли сагласни са овим?

Те ће овог оптуженог уз његову сагласност на данашњем главном претресу бранити адв. Вукотић, као и опт.Војновић Милана у замену за браниоца адв. Милана Вујина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Војновићу сагласни?

Опт. Војновић је сагласан.

Одсутан је и бранилац опт. Вујановић Станка и Наде Калабе, адв. Перковић.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Господине председнице већа колега Перковић ме је замолио да га данас ја мењам и ја сам се договорио са госпођом Калабом и са господином Вујановићем, тако да данас неће бити проблема. Он је наине болестан, звао ме је јутрос телефоном и замолио. Према томе ја се јављам уместо њега за госпођу Калабу и за господина Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, госпођо Калаба, сагласни?

Оптужени Вујановић и Калаба су сагласни да их на данашњем главном претресу уместо браниоца адв. Перковића брани бранилац адв. Машић.

Одсутни су браниоци адв. Калањ, Станић, Мамула, Батрићевић, Рајић и Станојловић, те Владимир Ђурђевић, као и браниоци опт.Мугоша Горана, адв. Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ако дозвољавате ја бих се јавила за колегу Калања, за окр. Предрага Драговића. С тим што би уз допуштење суда замолила да ме после паузе мења колега Ђорђе Дозет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драгодићу сагласни?

Опт. Драговић је сагласан да га на данашњем главном претресу у замену за браниоца адв.Калања брани бранилац адв. Ковачевић Снежана.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Господине председнице већа, искористила би само прилику ако дозволите и тражила дозволу од Вас да у право Драговић Предрагу се преда примерак предлога који је данас поднет и извод из транскрипата везано за сведок сарадника «број 2».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Је ли могу сад одмах то да урадим или у паузи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У паузи.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: У реду, захваљујем.

Одсутни су браниоци опт. Мугоша Горана, адв. Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Мене је колега Сташевић звао и замолио да заменим данас њега и колегу Радуловића. Тако да ћу ја мењати као бранилац онда Мугошу данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша?

Опт. Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу у замену за браниоца адв. Слободана Сташевића и Илију Радуловића брани бранилац адв. Бељански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Председник суда је јуче решењем одбио предлог за моје изузеће у овом предмету. У том смислу добићете решење касније. Госпођа Калаба је тражила реч.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Председниче већа ја ћу Вас замолити само за нешто, да ли мој супруг може да седи поред мене, јер за ове 4 године ми увек смо раздвојени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ја ништа против, то је ствар судске страже. Претпостављам да то није проблем.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Судска стража, ипак Ви сте у овој судници главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени то не представља никакв проблем да ви седите једно поред другог, на начин како то судска стража одреди, да ли ће то бити једно поред другог или ћете бити раздвојени неким човеком између, ја то не знам али лично ми не смета.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није проблем изволите. Господине Вујовићу.

КОНСТАТУЈТЕ СЕ да је приступио пуномоћник оштећених адв. Баровић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан, само кратко. Ја би у вези оних ВХС снимака што сте рекли да не може се решити у дигиталном облику, да се не може средити па само кратко да образложим, да ћу ја, ја ћу одузети 10 пута више времена гледајући те касете и значи узећу и човека значи и време тамо када дођем да гледам, ако увид будем вршио, пошто морам вршити анализе, значи поред морам компјутер имати поред себе, морам имати компјутер и вршити анализе и тако 10 пута више ћу времена одузети, знаич највеће време што се може одузети је да они пребаце у дигитални облик и један, један, значи да пусте снимак и да пребацују у дигитални облик. То мислим да је једноставније него да ја тражим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио да ту има неких компликација, проверићемо о чему се ради господине Вујовићу, али схватио сам да има неких компликација у техници да се то. Прво има тога пуно, једно и друго да нешто имају неки проблем да то пребаце на Вама прихватљив облик.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би вас замолио да још једном погледате, у сваком случају 10 пута ћу више одузети времена ако будем гледао касете, разумете и други проблем је штампач. Ви сте одобрили штампач, али тамо није било услова, е сад овде имамо услова, имамо утичнице у ћелијама, тако да мислим да сада није проблем, па ако може сада значи поново да добијем одобрење и са управником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се мене тиче ја сам одобрио вама коришћење штампача, дакле ако има техничких услова никаквих проблема нема што се мене тиче.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би Вас замолио само да ми онда пошаљете то решење пошто немам ваше решење, одобрење у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је послато, то је послато.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, немам га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Славица ме уверава да је то послато. Добро да ли је Вама лично, али то је отишло у управу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па зато кажем да добијем ја па ћу ја онда управнику да пишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте сад, добро можете и у паузи, није то никва хића, па неће сада, може то и у паузи да му дате те лекове, није, није никакав проблем.

Видите имајући у виду лекарске извештаје које сам Вам јуче и читао, имајући у виду и казивање госпође Калабе у судници, ја сам нашао да је неопходно проверити стање душевног здравља госпође Калабе, јер она је неспорно према извештајима које смо добили, она је неспорно 05. децембра смештена у КПЗ болницу на то «Е» психијатријско одељење је ли, и то свакако заслужује проверу стања њеног душевног здравља, односно пре свега да видимо да ли је госпођа Калаба способна да прати ток овог поступка, да учествује у овом поступку у својству је ли оптужене и да се користи својим законским правима, односно да видимо да ли ту има или нема неких сметњи и у том циљу ја сам одредио вештачење госпође Калабе, вештаци су јутрос колико сам схватио обавили свој посао и пре почетка претреса, пре почетка претреса ја бих желио да чујем вештаке на ове околности, да видимо да ли уопште можемо да наставимо да радимо са госпођом Калабом.

Дакле ја молим да приступе др Душанка Чорак неуропсихијатар и др Нада Јанковић клинички психолог, овде за пулт, за ову говорницу, а у складу са решењем које Ви имате и да нам одговорите на ова питања.

Пре почетка претреса суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслушају вештаци др ДУШАНКА ЧОРАК, неуропсихијатар из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите госпођо Чорак?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Радим код војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону станите тако.

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Војно медицински центар Карабурма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У медицинском центру Карабурма, рођена?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: 1948. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањена у Београду?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улива?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Улица Вртларска 45, Земун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте стални судски, заклетни судски вештак?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Стални судски вештак неуропсихијатар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја Вас само овом приликом подсећам на ту заклетву дату за вештака.

И др НАДА ЈАНКОВИЋ, клинички психолог из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослена?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: На Институту за психијатрију Клиничког центра Србије, Центар за судску психијатрију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: 1951. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: У Београду, где је и настањена у улици?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Патријарха Варнаве 31 а, Врачар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође стални судски вештак, па и Вас у том смислу оподсећам на заклетву коју сте том приликом положили. У сваком случају у обавези сте да налаз и мишљење изнесете у свему према правилима струке, стручно, објективно и истинито. За давање лажног налаза и мишљења се кривично одговара. Дакле, Ваш задатак имате у решењу које сам вам ја дао, да поновим странке немају то решење јер није ни било времена да то странкама уручимо, у сваком случају нас занима да ли госпођа Калаба болује од какве душевне болести и какве привремене или трајне душевне поремећености и тако даље, данас, сада, те уколико болује од нечег таквог каквих то има реперкусија на њене способности да учествује у овом поступку у својству оптужене да се у овој судници користи својим законским правима? Изволите, ко ће први.

Др ДУШАНКА ЧОРАК исказује:

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Калаба Нада у садашње време нема знакова и симптома привремене или трајног душевног оболења као ни привремене душевне поремећености, постоји податак из медицинске документације затворске болнице да је она 05.12. лечена од привремене душевне поремећености под дијагнозом акутна психоза и да је лечене неуролетинима, да је сада стање санирано и да је она сада залечена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте јутрос били у КПЗ болници?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Јутрос смо били, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извршили сте увид у ту медицинску документацију која се води на њено име?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претпостављам да сте и са њом обавили одговарајући разговор, је ли тако?

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: Јесмо, јесмо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо овде госпођу Калабу, били у ситуацији да гледамо у овој судници неколико година и на одређен начин ја сам био изненађен када сам тог 05. децембра добио такав извештај, извештај у том смислу. Шта се то у ствари десило?

Клинички психолог др НАДА ЈАНКОВИЋ ИСКАЗУЈЕ:

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо данас колико то околности су дозволиле обавили један разговор са њом и применили смо у методолошком смислу један тест психолошки који треба релативно поуздано да потврди степен њеног менталног стања на данашњи дан. Из читавог разговора заправо смо проценили да њега перцепција дакле је у потпуности очувана, да она јако добро зна ко је она, ко смо ми, где се налази и зашто се налази и зашто смо ми дошли на преглед. Такође, следећа врло важна категорија памћење су неспорно очувани и репродукција и претраживање онога шта је било и препознавање као и мишљења. При томе смо нашли један потенцијал за одређено специфично тумачење опаженог које је везано за било њене карактеристике личности, било за неповољности спољашње у којима се она сада налази и онда смо закључили да постоји врло велика вероватноћа, било да је њено физичко здравствено стање, било неке неповољне околности у ћелији где је она боравила или неки њени страхови везани за овај процес, су могли да доведу до тренутне декомпензације која је остављала слику прихотичности, али да у данашњем времену, на данашњи дан је заправо постигнута стабилизација, да је њен тест реалности очуван, да она има завидну снагу воље да учествује у овом процесу, да води овај процес у свом најбољем интересу и на крају и јутрос је то врло лепо показала када је рекла да жели да седи поред свог супруга и да даље учествује у овом процесу.

Значи, наш закључак је да квалитети интелигенције као што су перцепција, медијација и идеација, су очувани, да је њена его снага на том нивоу да она може да води и учествује у овом процесу у складу са својим најбољом интересима а да та криза која је била је на данашњи дан иза ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Реците ми само још ово, да ли је она још увек у болници или у притворској јединици?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Она јесте у болници, она јесте у болници и детаљно смо је питали о томе коју терапију узима, и каже да под том терапијом она се осећа спасано, тремо, напосто јој није добро и да оно што би она желела то су некакви седативи да када је ухвати напетост, нервоза да то мало санира, значи неупоредиво лакши лекови од ових које она сада добија. Тако да то је још један условно речено дијагностички знак да је та криза која је била прошла и да

сама та тежина у односу на те лекове показује да су они можда и прејаки за њено стање, али то ће много боље проценити људи који је тамо воде и који је дуже посматрају од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су прогнозе?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Прогнозе су да заправо њена организација личности, а организација личности у преводу значи функционалност, ниво функционалности који смешта њу на континуум од нормалности до абнормалности је на континууму нормалности. То не искључује и у будућности евентуалне кризе и декомпензације под екстремно неповољним условима, али то истовремено значи да ће она и поново ући у преходно стање стабилизације по престанку такве кризе. Значи не можемо да искључимо могућност да још под неким неповољним околностима, она наводи двоструке неповољне околности за ову декомпензацију, прво њено лоше соматско стање зато што је оперисана, зато што је имала одређене болове и зато што је тог тренутка ја мислим или тих дана прокрвала нешто па је желела да дође до лекара да свој соматски проблем санира, а друго оно што је звучало као интерпретативно, као параноидно и као могућност гласова сада је и да су они постојали, она је направила дистанцу у односу на то, потпуно у реалности и на данашњи дан то рационализира тиме да она није имала суштинске стварне гласове, него да је чула да је неко добио батине па се уплашила да није њен супруг оштећен, повређен, уплашила се у том смислу. Тако да и ако је то рационализација, а претходно су били стварно гласови које је чула, због којих је смештена на одељење, на данашњи дан она то држи под контролом и има потпуни тест реалности очуван и дистанцу у односу на тадашња доживљавања и испољавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми још ово, она је и данас кажете у болници, она је и данас под том терапијом која је ако сам добро схватио објективно чини тромијом, успоренијом и тако даље и тако даље, да ли је то има неких сметњи за вођење овог поступка у смислу њеног учешће у овом поступку?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Не, она може да буде нешто успоренија, али то не ремети њену пажњу, концентрацију, памћење, перцепцију и финално суђења. На крају она је изразила жељу да се врати у ћелију и да узима те неке лекове за санирање анксиозности, али на крају крајева процениће на одељењу када ће доћи тренутак за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате, мало ми смета, та чињеница у болници је, под лековима је и сад ми судимо, је ли, ми судимо некеме ко је у болници.

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да вам кажем нешто, она је, то није необично с обзиром, пазите ми процењујемо уназад је ли тако, нисмо били на лицу места па не можемо да вам кажемо ког интензитета је била та њена криза, значи нисмо видели кризу нити смо је тих дана гледали да кажемо та њена декомпензација, ако је постојала, а постојала је према писаним налазима је ишла до тог нивоа дубине, али је логично да колеге можда сад дају један простор у коме ће да опсервирају када је декомпензација условно речено престала и дошло до стабилизације, они вероватно желе да прате неко време да виде да, знате оно и кад имате грип ви не идете одмах на посао по престанку грипа, него још неко време се причувате. Тако да није то нелогично да она буде тамо на, знате оно под

контролом да се види, да утврди, јер то је скоро било 05.12. а данас је 18. значи пре 13 дана, па грип траје 2 недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Морам Вам још ово предочити јер Ви нисте имали прилику да се са тим делом упознате, јуче у овој судници, дакле госпођа Калаба нам је и предала, а и прочитала неки поднесак везано за та дешавања, за то време, па само да скратим, наводи шта јој се све дешавало да је оборена у соби, на силу одведена у болницу, да јој је објашњено да је то по налогу судије Крстајића, дакле по неком наводном мом налогу, а не у складу са мишљењем лекара који је прате и рекла нам је, показивала нам је неку медицинску документацију са ВМА везано за те њене соматске проблеме, за једно је тврдила да је у реду а за неку другу је тврдила да је фалсификована, знате то су неке чињенице које је она овде јуче износила у овој судници, да ли то има ово сад што сам Вам рекао, да ли то има неких, неког утицаја на Ваша закључна разматрања у смислу њених процесних способности овде у овој судници?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да вам кажем нешто, данас ми када смо је прегледали, ми нисмо нашли ништа што би упућивало на присуство психопатологије у њеном мишљењу. То не искључује један њен персонални стил, ајде сад тако да кажем, дакле не подводимо под патологију него под персонални стил када су ствари њој неприхватљиве лично, било да долази изнутра или да долази споља, она повремено има склоност да их тумачи егореферентно, значи у оквиру свог начина и стила мишљења и онда, али то је она компонента медијације, значи она сасвим добро перципира ствари, а како ће их представити и истумачити, то зависи од околности унутра или споља, али понављам на данашњи дан ми нисмо нашли патологију под чијим упливом би она данас имала изремећен тест реалности и овде вама причала нешто из домена суманутости, то нисм напросто нашли. Нити смо објективизовали тестовима који врло, колико год је то могуће, јер човек је доста комплексан и ми не можемо да кажемо то је сад апсолутно тачно као када мотор прегледате, знате али колико год је могуће да процени присуство или одсуство патологије, на том тесту као ни у комуникацији са њом ми нисмо детектовали патологију. Детектовали смо нешто друго, да њена комуникација са нама, она јесте била кооперативна, она је била пуна добре воље да учествује у томе, али је ипак њена комуникација била сегментно тачна, значи све оно што би могло да буде неповољно по њу она је напросто то прећутала, из своје анамнезе, из своје историје, могуће да је нешто и из тог дела када је имала декомпензацију и кризу, а што данас процењује да не би било повољно по њу, представила на један други начин, али кажем успоставила је тест реалности и држи ствари под контролом, има снажну вољу, има добро перципирање реалности, има завидне интелектуалне способности, знате које су у оквиру горњег просека према начину на који је одговарала и те одговоре конципирала, значи она је сасвим по нашој процени данас стабилизована. А да ли ће тумачити ствари или да ли ће она повремено искакати из реалности, то може да буде и одлука њена, начин одбране знате, и та егореферентност која њој омогућава да у неповољним околностима се у психолошком смислу организује и преживи за њу ове неповољне околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Питања?

Изволите колега Машићу.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Једно питање за др Чорак, обзиром да је др Чорак неуропсихијатар, интересује ме да ли су овакве врсте декомпензације и овакве врсте испада индикатори тога да пацијент буде везана, наиме од госпође Наде Калабе смо овде чули да је она до 14. децембра, значи до пре 3 дана била везивана по целу ноћ од стране лекара и медицинског осолба које лечи, да ли су такви испади, такве декомпензације које сте Ви оценили колико ја видим као доста лагане, ако су успеле да буду залечене за 3 дана, индикувале њено обавезно везивање и третирање болесника на тај начин, само ме то интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим вас уз микрофон.

ВЕШТАК др ДУШАНКА ЧОРАК: То је и заштита да се пацијент заштити тренутно док не крене дејство тих лекова, то није неуобичајено на психијатријским одељењима кад је у недостатку, мислим једноставно заштита где није, мислим дешава се то.

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ако могу да додам.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја се извињавам, само једну ствар, ако та заштита траје од 05. децембра до 14. децембра без прекида, да ли то значи да је та декомпензација толико јака и да, пазите ако она од 05. до 14. децембра, 9 дана под терапијом мора да буде везивана сваку ноћ и даље, па је не везујемо 2 дана пред суђење, па је не везујемо 2 дана пред суђење, да ли то значи на једну руку самовољу доктора или значи да је та декомпензација била толико јака и да су заиста као чаробним штапићем за 3 дана успели да је излече? Ја се слажем са вашим вештачењем, ја сам убеђен у то што Ви кажете да је госпођа Калаба оваква каква јесте, међутим интересује ме да ли је поступак Ваших колега у болници био уобичајен и да ли је нормално да се човек везује 9 дана и да га после тога, после 3 дана практично, практично за 3 дана га излече као руком однесено, ето то ме интересује?

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ево само да ја додам, извињавам се, пре свега ми нисмо вештачили степен декомпензације и квалитет декомпензације која се десила 05.12. Декомпензација може да иде у неколико смерова, може да буде декомпензација у смислу пробоја психопатолошких садржаја у мишљењу па да Ви имате некакве сумануте продукције, може да буде тешкоћа контроле понашања, ако сте Ви бесни, ако сте незадовољни, ако сте агресивни, па да напосто имају проблем са понашањем. Ја мислим такође не знамо тај податак нити имамо, да ли је и колико је била везана, али знамо да понекад пошто ја долазим са Института за психијатрију, да понекад се фиксира пацијент да не би наудио себи или с обзиром да је смештана на одељење где су други тешки пацијенти, да можда они не би били испровоцирани или да не би дошло до неког конфликта или сукоба, али о томе би могли много боље да Вам се изјасне људи који су тог тренутка видели декомпензацију и који су донели одлуку о томе, да они кажу на овом месту зашто су донели такву одлуку. Напосто ми немамо довољно података да би то сада вама рекли, не знамо како је изгледала декомпензација и не знамо режим на одељењу и терапијске некакве интервенције. То би они много боље објаснили неко ми.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја се извињавам, значи ли то да Ви не знате како се манифестовала та декомпензација, да ли је та декомпензација ишла ка суициду, да ли је ишла ка агресивности, на који начин се манифестовала, да ли сте Ви разговарали са Вашим колегама данас који су тамо и да ли су Вам они рекли на који начин се манифестовала и шта је индиковало уопште понашање овакво, прво стражара који је вероватно морао да примети нешто што се дешава са Надом у хелији па да пренесе доктору, па да доктор види шта се дешава, да ли Ви знате шта је индикатор целог овог поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да не знају, не знају степен декомпензације.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Знам да не знају степен, али да ли су могли да питају да ли је та декомпензација ишла ка суицидности, да ли је ишла ка агресивности, да ли је ишла и како је понашање било.

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Из предмета, из историје болести коју смо ми прочитали није наведени, не пише кв-суициди, ризик од суицида. Дакле не пише ни кв-хомициди, значи узрок, односно опасност од виолентне њене агресивности, значи то би да је било у екстремном случају морало да буде у историји болести. У историји болести напосто тога није било, пише да је она била свесна орјентисана и да је рекла да има одређене гласове у односу на које се касније дистанцирала, ето то је напосто оно што пише у историји болести.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Ја се извињавам да ли је онда нормално да такав пацијент буде рецимо код Вас у болници, везиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад улазимо колега Машићу у итраживање.

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Битан је однос према окривљенима на дан, два пред суђење, то је битно. Какав они притисак трпе.

ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: То је нешто што могу колеге из затворске болнице много адекватније да кажу јер су они били учесници тога, а ми нисмо нити је данашњи наш задатак био да проценимо процес терапијски у односу на окривљену, него да проценимо на данашњи дан њен ментални статус и да ли је она способна да присуствује овом суђењу, да ли је способна да прати шта се дешава, да схвати и да ли има способност контроле свога понашања на данашњи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко што да пита? Госпођа Калаба? Желите ли да питате нешто вештаке? Не односи се на Вас, али Нада јесте Ваша супруга па нека буде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче није ово везано што је она моја супруга, ово је, оне су вештаци ја имам право да их питам у вези било ког затвореника овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немојте ми одмах да је то моја супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, немате право да питате.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако немам, забраните ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате право да питате оно што се Вас не тиче, разумете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Овде су дошли вештаци да причају о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми вештачимо Вују Златара, сад бисте Ви да испитујете вештаке на тему Вује Златара.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел' немам право на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па таман посла.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли немам или имам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате право.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала.

Даљих питања вештацима нема. Вештаци немају ништа више да изјаве.

Награду и трошкове за обављено вештачење ће фактурисати накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо за данас позвали сведоке Гунчевић Дамира из Републике Хрватске, немамо извештај о томе да ли је позив овоме сведоку уручен, те Думић Тому и Милана Милановића.

Да ли је Думић дошао? Јесте.

Сведок ТОМО ДУМИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Думић?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Томо.

Приступи сведок Думић Томо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Думићу станите за овај пулт овде. Томо, Томислав?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Томо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Думић, Дујмић, Дуњић?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Думић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо чули више облика Вашег презимена, знате, било је проблем сећања мало како се стварно зовете, презивате и тако даље, но добро. Име Вашег оца је?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Мила, рођен, које године сте рођени Ви?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја '65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1965. године, где у?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Пријепољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Руковалац грађевинских машина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руковалац грађевинских машина, јесте ли запослени?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Сад тренутно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен, да ли знате Ви коме ми овде судимо у овој судници, против кога се води овај поступка?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике? Вујовић Мирољуб, ја изговорим име, а Ви кажете знам га, не знам га?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Вујовић Мирољуба. Вујановић Станка?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић Јовицу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Ивана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предрага?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин Милана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марка?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предрага?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предрага?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вују?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђа?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Наду?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослава?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак Сашу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте са неким од ових особа у сродству, завади?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нисам.

Несродан, није у завади у односу на оптужене за које изјави да их познаје, па упозорен, опоменут читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Думићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања не морате одговорити, све чега се сећате дужни сте да нам кажете, ништа не смете да прећутите, знате. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас се налази?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Думићу, да ли знате за шта сте овде, што смо Вас позвали?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Од прилике знам. У Вуковару сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако је, Вуковар јесен '91. године, реците нам да ли сте Ви били у Вуковару у јесен '91. године, ако јесте како је дошло до тога да одете тамо, јесте ли мобилисани, јесте ли били добровољац?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нисам био мобилисан, отишао сам добровољно негде ја мислим 20. октобра, то је било месец дана смо били тамо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, с ким сте отишли, како сте отишли, где сте Ви у то време били? Кажете рођени сте у Пријеполу, живите овде у Београду је ли тако?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Живим у Београду, али сам завршио средњу школу, радио сам овде у «Ратка Митровића», ОУР «Нискоградња».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете познајете Радак Сашу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете од раније?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, не, из фирме само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле из фирме се знате још?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажем од раније, мислим пре '91.?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, да, од 86`.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте заједно отишли у Вуковар Ви и Радак?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е причајте нам о томе како је то било? Како је дошло до тога да Ви одете тамо?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па како, било је најбоље да идемо ми који се знамо, а што су бар у Пријепољу колико ја знам ја сам имао доле ратни распоред тамо нам је био између Новог Пазара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте били пријављени у Војном одсеку?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да. Идеш на ратиште без везе, нити знаш куда, не познајеш никог. То је то, пријавили смо се прво у Земун, послали су нас ја мислим Детеленара, Нови Сад

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну, у касарну?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли прошли неку обуку?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: У Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био са Вама, да ли Вас има још или само Вас двојица?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имало је нас, свеукупно самном седам, осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8 вас?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те људе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да нам кажете био је Пера, Мика, Жика?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Неке знам по надимку како их ми зовемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кога се сећате да је био са Вама?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Стојко њега не знам како се тачно презива, Дашић он је из Плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао, како му је име било?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Драган. Саша Радак, Кубуровић Милош, Рајко Дробњак, имао је још један мали ја мислим да је из Теслића како смо га који је надимак имао слагаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Киза?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, у нашој групи не. То је то што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Кажете то је негде око 20. октобра, претпостављам да Ви то добро памтите?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нема шта имам у књижици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одлазак у рат.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имам у књижици од 20. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате уписано то време боравке у Вашој војничкој књижици?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Све, да. Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате то са собом?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Од 20. октобра, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20. октобра до?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: 21. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, кад сте дошли у Вуковар?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Били смо пар дана у Новом Саду, сад слагаћу тачно датум али дошли смо негде увече, ноћили смо, да ли се звало то насеље Петрова Гора, тако. Послије, изјутра су нас пребацили у улица Нова или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас осморицу, говорите о вас осам или вас има више?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имало нас је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: У Новом Саду су се прикупљали, ко зна одакле су све људи долазили, ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а кад кажете у нашој гурпи, нас осморица, да ли сте Вас осморица из Београда дошли, кренули заједно у Нови Сад?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво у Земун, па у Нови Сад?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, они су нас упутили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дођете у улицу Нову?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нову, изабрали смо једну кућу, али после смо прешли у другу. Пошто је та била нека и прокишњавало је све и могло је, могло је да се спава, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, каква је то јединица у којој сте Ви сада, у смислу вод, чета?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ми смо то звали вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вод неки, ко је командир вода?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Капетан Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Радић није био командир вода.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: То је комплетан вод био, ми смо били група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ова Ваша јединица, кажете па смо се сместили тамо у неку кућу и тако даље.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нас осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вас осам, има вас и више, рекосте има вас више тамо?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: У једној кући смо само ми били, нас осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас осам сте и?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се сместили у ту кућу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви сад то, десетина нека?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па није оделење ни група, тако нешто између оделења и групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли имате неког старешину, неког командира?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Командира смо тек, није то ни командир ја мислим други дан, не знам ко нам је рекао да изаберемо једног због оног информисања увече шта се сутрадан ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога сте изабрали?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Сашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радака?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Због везе, због тог информисања где сутра идемо, не можеш оно да идеш, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад је Радак Саша неки командир те ваше групе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Само наше групе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Ваше групе, само вас 8?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Само нас 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не и оних других што су заједно са вама дошли из Новог Сада?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са њима?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Са њима ја мислим да је највећи гро тих људи били су ноћна стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у смислу шта је са њима, где су они смештени, размештени по којим јединицама?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Знате како је било смештање, нема то по јединицама, него овде вам је изаберите празну кућу и то је то, таква је организација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда непосредно надређени Радаку?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја знам само за капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за капетана Радића?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли капетана Радића познајете лично?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па из виђења га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То из виђења, да ли је он долазио код Вас у ту кућу, да евентуално објашњава какве задатке или је Радак ишао код њега на командно место да прими задатке?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: А ујутру нормално кад се постројимо сви, и ујутро смо га видели, ја сам га лично виђао ујутру, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта изјутра доће па вас построји?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па ми се постројимо, идемо тад и тад, ти и ти, ту и ту, зна се ко код командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неког од активних официра, подофицира знате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имали су ја мислим, али стварно их ја не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви их не знате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали каква средства везе, та Ваша група?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имали смо мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мотороле, колико, једну или више?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Само једну група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једну, ко је носио?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша. Да ли сте имали неку лозинку?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: «Цетиња».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цетиња», ми смо чули овде да су Сашу звали «Цетиња»?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Наша група се звала «Цетиња».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша група се звала «Цетиња»?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Због везе, бар колико ја знам, а сад могли су они да зову како хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да то баш буде «Цетиња» да ли то знате, ко је дао ту шифру?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Давали смо сви предлоге, стално је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тако некако, на који начин учествујете у борбамва, та Ваша група?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па на који, чишћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли вас неко води, је ли разумете зашто Вас то питам, вас осморица сте дошли из Београда у један попуно непознат град?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад како то немате појма где је шта?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Првих пар дана увек је неко имао од ових Вуковарчана са нама чисто оно да нам, а после већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте се већ и Ви упознали.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Командир групе добије парче папира тамо је нацртан као неки тај део плана, план улице којом ми да идемо левом страном на 8, десно страном рецимо иду смедеревци, и то је то. Иде се до те и те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога од тих вуковарчана који су тих првих дана били са вама и показивали вам? Именом, презименом да ли се сећате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па знам рецимо познајем Станка, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, познајете Станка, да ли су они били ти људи који су Вам показивали куда ћете ићи, односно неко од њих, Станко, Мирољуб?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, имао је један други али не могу да се сетим, не могу стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ево кад смо већ код тога, кад и како сте упознали Мирољуба, Станка, па Наду?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како, исто из виђења ко што видим капетана Радића, тако сам виђао и њих, не овако да седимо и да причамо и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току тих месец дана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да. Што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Станкова кућа?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Она је била од нас ја мислим једно 100 – 150 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од те куће у којој сте Ви боравили?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви све време провели у тој кући за тих месец дана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да. Можда тај дан што сам Вам рекао да смо били у оној кући што је прокишњавала и шта ја знам, ова је бар мало била боља па смо се пребацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте имали опрему, униформе, наоружање?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Војно све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то биле униформе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне старе СМБ, не маскирне?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чојане или оне новије?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Неко чојане, неко оне за излазак, то су некад оне биле за излазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Бар кад сам ја служио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави шта сте носили?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Шлемове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шлемове, јесте ли имали нешто написано на шлемовима, какве ознаке?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други из ваше групе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па добро, сад можда неко напише неки графит, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оно типа крст са 4 осцила, на шлемовима су у то време обично биле још увек биле петокраке, али су људи цртали и крстеве са 4 осцила, гледао сам неке фотографије, не за вашу групу или за ове догађаје, него гледао сам неке фотографије било је и мртвачких глава, па је било и неких натписа, у том смислу Вас питам, људи из Ваше групе да ли су имали нешто? Добро, да ли сте чули за Овчару и догађаје на Овчари?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Док сам био тамо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па чуо сам у Београду, али слагаћу ја мислим, не знам нисам сигуран тачно, али мислим кад је покренуто оно на дневнику како је било, шта знам, тако нешто у том стилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су средства информисања почела нешто да објављују?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су завршене борбе у Вуковару, да ли то знате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Тако 19. или 20., ја мислим 20. није било борби више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви касније наредних година одлазили у Вуковар на неке прославе? На неке прославе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја на прославу нисам, пошто ми је сестра удата у Мирковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте ишли тим поводом?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па смо давно баш оно свратили са колима, али то је било можда задњих 6-7 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули за Овчару, кад сте чули касније из медија кажете за Овчару, шта сте чули?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Као да су побијени неки цивили, ето то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате из тог периода тамо који сте провели, да ли Ви знате шта је Овчара, где је Овчара, да ли сте били на Овчари?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Никад у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко из Ваше групе био на Овчари?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак Саша нам је рекао да је био на Овчари?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дошао код Вас, до те куће, да сте ваљда били испред куће на улици, или тако нешто и онда је наишао неки официр гардијске бригаде у чину поручника, онако скоцкан са лепом униформом, чистом, просто му је завидио, је ли на тој уштогљености и тако даље и наредио у том неком смислу шта ви ту радите, шта чекате да се иде у спровод неки и онда нам је објашњавао да је био тамо и тако даље.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не могу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та ваша група све време била заједно, схватио сам у борбама да јесте?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па све време заједно, нисмо били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбама јесте, на спавању јесте, ево сад је престале су борбе, то је још дан два па идете кући, па ето тих, значи ти дани?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: На спавању да, баш се сећам тог дана ја мислим прасе да смо окретахли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чуо добро?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Прасе смо смо окретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мало ближе микрофону па да Вас се боље чује. Окретали сте прасе на ражњу је ли тако?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, а за Овчару стварно не знам, они кад су отишли то је требало да се спроведу, требало је спровести ове заробљенике, цивиле, шта ја знам, а за како да Вам кажем ја не знам ни где ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало их је спровести?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви то знате да их је требало спровести?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: То сам чуо кад сам су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко кад се вратио?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па причајте нам о томе? Шта Вам је причао, шта?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Он је се вратио Сале где си био, каже спроводили смо неке заробљенике и готово, то је све што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни колико заробљеника, ни где?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, не. Ја знам све цивиле које смо извадили од почетка до краја прихваћали су и спроводили су их горе у овај неки комбинат, шта ја знам, онај у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велепромет?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вероватно, него ако се сећате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Један, један, али не знам, не знам стварно, никад нисам био у њему ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава, Ви кажете кад се он вратио, а кад је он то отишао, разумете?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ту смо били читаво, ту смо били прије подне до 12 сви, можда је био одсутан једно 3 сата, није више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то дан?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Који је дан, то је био задњи дан у Вуковару, 19. да ли, 20. је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, то би било?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: 19. или 20., а прије ће бити 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је задњи дан у Вуковару, да ли то значи да удносу на тај дан Ви сте се у Београд вратили сутрадан?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како памтите тај дан?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како да не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борбе су престале?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Престале борбе, иде се кући, како да не запамтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте тај дан то пекли то прасе што причате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како се сећате, мислим шта је то нешто, шта је то нешто посебно сад интересантно, спровод неких заробљеника где си био, био на спроводу цивила, заробљеника, разумете, пробајте да нам објасните мало откуд Вам то сећање?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како је тај дан упечатљив остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је он посебан, што је то ишта посебно?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па знате што је посебно, 30 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је још тих заробљеника и цивила, излазе.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: 30 дана све се исто дешава, и на крају каже готово је све иде се кући и здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по Вама кажете он би био можда одсутан око 3 сата?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како памтите то, како памтите то да је он одсутан 3 сата?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па мислим 3 сата, није више био одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него ја Вас питам уреду, нека буде 3 сата, сат времена, мене само занима на основу чега Ви то памтите, што је то нешто

посебно, разумете? Посебно упечатљиво да се Ви тога сетите после не знам ни ја ево колико већ 16 година?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Зато кад смо га питали где си био, кад смо питали где си био, ишао сам да спроведемо неке шта ја знам, да ли су заробљеници, цивили, ко су шта су, појма немам. И то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду, ево ајде да сте сад то запамтили, али како памтите ово, то ме занима како памтите да је то било ето то његово одсуствовање из те куће где печете прасе, да је то трајало па ето 3 сата?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја сам то рекао да није више, ту је негде око 3 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко из Ваше групе био са њим?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим Стојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојко? А остали из те Ваше групе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Куд који. Ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Неко је био код смедереваца, неко овамо, неко тамо, нисмо ко деца у обданишту на једном месту били сви, разумете. То је све кућа крај куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Неко је био код смедереваца, неко у спровођу, а неко ту око тог прасета?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање, Ви кажете да је Ваша група имала шифру или назив Цетиње, да ли знате још за неку групу која има тако неку шифру, неку другу шифру?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Има, обично је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли воде ту на пулту?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Има, има, али ништа ми лакше није. Не знам или по надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него да ли се сећате неке шифре?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Вероватно је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, да ли Ви знате, да ли Ви уопште сте имали прилике да чујете тада док сте били тамо да још нека група има неки назив?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па имамо, рецимо Смедеревци, Неготинци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Е како се то одвијало, само то мало појасните, рецимо прво да ли се сећате ко је дао назив Цетиње, групи?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим Дашић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ко?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Дашић, да је предложио, предлагали смо сви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А моторолу је имао кажете само Саша и како се то одвијало, да ли сте били некада близу њега, рецимо кад се неко јави и шта он каже, како се то одвијало?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како се одвијало, јави се ту смо ту, дотле смо стигли или имамо мало јачи отпор или немамо и то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Конкретно мислим је ли баш назначи Цетиње овде или како то иде?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ко?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па ко прича.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ко прича каже Цетиње овде?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви поменусте, рекосте овако па сад да разјаснимо, ту смо били до 12 сати у тој кући, до 12 сати, да ли онда знате кад је Радак отишао?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не знам после 12 је било, али тачно баш не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли то значи.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Знам да смо на ручак, није то био ни ручак, ни, то је нешто било између ручка и вечере, били смо сви скупа, то знам. Не могу сад тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него рекосте ту смо били до 12 сати, па сад то.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Јесте прије подне смо били сигурно сви скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви скупа сте били?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно, а сад после подне?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: И били смо на ручку сви скупа, то је између ручка и вечере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се вратио пре мрака?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате кад пада мрак?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Пре мрака, па ми смо правили тај ручак негде можда пола 5 – 5, углавном још мрак није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола 5 – 5, у новембру месецу је мрак?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Није био још мрак, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Кад смо правили ручак, у ствари кад је месо продато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања да ли има? Питањал

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање председника већа, сведок је одговорио кога од лица познаје, чија сте имена прочитали као оптужене, па је између осталог поменуо Мирољуба Вујовића, Станка Вујановића, да нам каже за Мирољуба Вујовића па за Станка, како их зна, да ли су они учествовали у борби, у којим су јединицама били ако су били, шта су радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта Вас пита заменик тужиоца?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да. Како њих знам, њих знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, то сте рекли, мада је то мало нејасно али добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Није нејасно, из виђења, стварно нисам имао ни контакт са њима ни ово, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте имали контакт онда намеће то више питања да ли и како знате да је то Мирољуб, а да је то Станко, а не неко други, но добро да не улазимо сад у то `ајде знате их из виђења, заменик Вас пита нешто друго, шта знате о њима, шта знате о њима из тог периода, ко су шта су?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па знам, знам их само да су били ТО, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО, да ли знате у којој јединици су били?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Којој јединици, они су били, они су дејствовали исто као и ми, разумете, није исти правац, како сам вам објаснио мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Наша група у ову улицу иде лево, у леву страну кућа, а десно рецимо иде друга група, рецимо Смедеревска, са њима смо највише пошто смо се знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смедеревци.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: А они шта знам, можда неку другу, трећу. Знало се докле иде тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су некад Станко и Мирољуб били заједно са Вама у борбама, рецимо на тај начин што ви држите једну страну улице, а они у некој групи другу страну улице? Не тако?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па не тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су они имали неке командне функције?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то сам хтео да питам, значи да ли су имали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумете.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су били обични војници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, вама нису, да ли су били обични војници или су били неки командири можда, вође група, као Саша Ваше или нешто више?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не знам, ми између себе, тамо њих, они су ТО били појма немам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па онда реците не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Калаба Нада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање, ко је Калаба Нада?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Калаба Нада она је ја мислим супруга од овога Станка, да ли је Станка, требало би да је Станка. У тој кући увек је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој кући је увек била, како сте њу упознали? Како сте њу упознали, шта је она радила тамо?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како сам је упознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, како сте њу упознали?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Исто из виђења, ко је та то је жена тог и тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви одлазили тамо у ту кућу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Два пута сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута сте пролазили?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте неког питали ко је та жена?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, па то су куће у шору, кућа до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви рекосте ова кућа у којој Ви боравите је неких 150 метара од њихове.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носила униформу, је ли била наоружана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Униформу да, а наоружање јој ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли носила комплетну униформу или је носила део униформе?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Горњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се сећа како је била обучена? Ако се сећа.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим горњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горњи део, блуза, ветровка то?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, нека маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мирослав Ђанковић каже да и њега зна, да ли је он био исто обичан борац или је имао неко друго задужење, да ли то зна?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли му је Саша Радак говорио када се врати са тог реферисања увече, ко је још тамо био, о чему је реферисао, о чему се радило, да ли је рекао персонално били су ти и ти, из тих и тих јединица или он о томе не зна ништа?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, нама само кажу сутра идемо ту и ту улицу, тако и тако и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже да би то требало да је 21. новембар када су они напустили Вуковар, како је био тај одлазак, је ли то било постројавање организовано аутобус, како, да објасни само, да ли су сви отишли или су неки остали?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па ми што се нас тиче отишли смо сви. Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се вас тиче, на кога мислите нас?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Моју групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ту групу вас осморица?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусима.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Дали су нам дневнице и дошли су аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали су вам дневнице, где су вам дали дневнице?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Јој то је била нека кућа, сад не би могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вам дали дневнице?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Тад су нам дали дневнице, да онај дан када, да дан пред полазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пред полазак?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Дан кад смо пошли, док смо чекали бусеве стигли су бусеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле тај дан кад сте пошли из Вуковара?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим тај дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може да се сети како је био обучен Саша Радак у то време? Мислим на униформу, одећу, на глави и тако даље?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Знам шлем да је носио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао минђушу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Није имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао рукавице?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Рукавице да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са свим прстима или без прстију?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како са свим прстима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рукавице у смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате оне са три прста што су за пуцање је ли, имате са 5 прстију, имате избушене, имате без прстију, па само део прстију је у рукавици?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имају 4 без петог, тесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: 4 здрава без петог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи 4 здрава без петог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палац је слободан? Који или?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Овај је слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажипрст је слободан?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу били одсечени прсти или тај прст или није, кад кажем одсечен мислим да буде го прст без рукавице или?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па го тако ту до пола прста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, због пуцања је ли?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Хладно мораш да носиш рукавице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пушка са преклопним кундаком или са дрвеним кундаком, да ли се сећате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Са преклопним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дупли сандук муниције или само један окачен?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Сви смо носили дупле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви смо носили дупле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дупли је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сви смо носили дупле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на глави да ли се сећа, Радак, шлем, капа, без ичега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је шлем.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Шлем да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад каже, а да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је ишло то, тај одлазак за Београд јесте се раздужили ту на лицу места или се носило оружје за Нови Сад, за касарну или како иде то?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ту смо раздужили све наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружање и муницију?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Хвала. Да ли сам Вас ја добро схватио, Ви кажете до 12, до подне смо сви били ту, па онда сад су неки тако код смедереваца, неки тамо вамо, а опет за ручком, да ли сте за ручком сви ту?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па за ручком вам кажем били смо сви, е сад ја баш оно што сте ме питали од тад до тад, како шта где се ко мувао, у којој кући, то стварно не знам, али за ручком смо били сви. То вам дође између ручка и вечере, то тај одлазак. Не могу баш да се сетим сад детаља баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак каже да је на Овчару отишао са Стојком и са Кизом кога Ви не знате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Киза није био у нашој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се са Стојком вратио, а да је овај Киза остао?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: На ручку су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: На ручку су бил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Ви знате тог Кизу или не знате?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Кизу знам из виђења, ја сам само рекао да није из наше групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није у групи Вас 8?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, оно што сте ме питали на почетку, у нашој гурпи није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неко возило, та ваша група да ли је имала неко возило на располагању?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Имало је неки крш али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате који? Ко је Кубуровић?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош Кубуровић, је ли и он био са вама у групи?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете за Дашића да се зове Драган, да није Зоран можда?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Драган Дашић, из Плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак нам каже да се он зове Зоран.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда ме зато, Зоран онда хоће да од Зоран буде оно Киза. Ево само моменат ја тражим где нам Радак Саша наводи Кизу. Да, он каже да сте Дашића звали, да ли Ви знате како?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Даша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даша, то и он каже. Добро, наставимо са питањима даље, пуномоћници, браниоци? Браниоци питања? Добро, добро. Питања? Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милојевићу.

ОПТ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ја би хтео само прво једну примедбу да ставим овде па после би питање било, пожелео бих да Ви овде предочите слике и имена сведока сарадника, можда ти људи знају нешто шта су они радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Шта су они радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватам као предлог, не као примедбу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово схватам као предлог.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Као предлог, па би стога да поставимо неко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ево Ваш предлог је одмах прихваћен господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хтео сам то зато што овде пролазе многи сведоци, уве се пита за нас, а сведоке сараднике они јесу амнестирани можда од одговорности али од истине нису, па да видимо сада шта су они радили, дали су они нешто чинили злочин, можда неко зна што би нама ишло у корист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Думићу добићете сад ту један списак, прочитајте, не гласно наравно, погледајте то, па сад имате пише сведок сарадник «број 1» и онда његово име, сведок сарадник «број 2» и његово име и испод сведок «А» па његово име, дакле ако Вас будемо нешто питали везано за те људе а Ви их знате онда не смете да изговорите њихово име, него само то сведок сарадник «1» или сведок сарадник «2» или «А», добро. Е па Вас питамо, да ли познајете та три имена?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте никад чули за њин?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Немам питања онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко други има питања сведоку? Опт. Вујановић.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сведок зна како је изгледала Нада у то време?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Како како је изгледала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можете описати, била је висока жена, дуге косе, кратке косе, разумете или мршава, дебела, ето то Вас пита Станко у том смислу, како је изгледала и онда наравно како је обучена, но добро то сам Вас већ и ја питао.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па нормално је изгледала жена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не чујем ја.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нормално је изгледала жена, нормалне висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормалне висине?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Бар моје сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дужу косу, краћу косу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим ту краћу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не чујем ништа председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краћа коса. Мисли да је имала краћу косу. Рекосте да је горе носила?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Горе блузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Блузу, војничку блузу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да ли је њена, да ли од неког, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сукња, панталоне, фармерице?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Панталоне, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панталоне цивилне, добро. Даље.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А којом приликом си је то видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао два пута у пролазу за тих месец дана.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, где? На улици, у кући, у соби, у ВЦ-у, где си је видео?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Напољу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где напољу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па испред куће.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Испред, пази.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја никад у ту кућу ушао нисам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ајде да ми опишеш ту кућу где ја наводно био штаб како си рекао, опиши ми ту кућу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па како, лепо сређена кућа, враћаш се мало од наше куће.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли можеш само гласније, ја не чујем ништа председниче?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Од наше куће била је једно 100 до 150 метара, сад је у метар не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не ову кућу где је била Нада наводно, како изгледа та кућа?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па лепо онако кућа сређена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где се налазила та кућа, како на основу пута, ајде?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: На основу пута од наше куће кад се враћаш према овом како се зове, Петрова гора, кад се враћаш са леве стране од наше куће, кад долазиш са Петрове горе са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу да ли Ви желите да доведете у сумњу тврдње сведока да је уопште упознао госпођу Калабу тада у то време?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево после овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би то било чудно месец дана је тамо господине Вујановићу, није спорно да је и она тамо, што је ту.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После овог питања, ево сад ћу вам одговорити, да ли је тамо било још неких добровољки или вуковарчаники ту у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Јесте, ја знам једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Једну из Новог Сада, не знам стварно јој име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате име, како је изгледала?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Е она је онако била мало, мало је повиша била од неке нормалне висине и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Више на плаво него на риђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пунија, мршавија?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па могло би се рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или као крупна?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Прије мршавија него пунија онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што име Драгица? Мастикоса Драгица?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где сте њу видели?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ја мислим друга кућа код наше, била је тамо са једном групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са једном групом бораца?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и она била борац? Да ли је била у униформи или у цивилу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: У униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетној, наоружана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Са пушком је видио нисам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нисам је видио у збору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како сведок долази са том групом до Петрове горе, ко га шаље на Петрову гору?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не разумем.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко ме се јавља на Петровој гори, ајде тако ћемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко коме се јавља?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Та група са којом је он дошао? Рекао је дошли су на Петову гору, ко их шаље на Петрову гору и коме се јавља на Петровој гору, ако се иком јавља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било какво постројавање?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Било је овако, кад смо стигло то је било ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћ је била?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Мрак да и онда су рекли ви у ову кућу, ви у ову, ви у ову, и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко вам је то рекао?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Кажем Вам мрак, стварно мрак је био и код ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико честио сте капетана Радића сретали за тих месец дана?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Шта ја знам, можда скоро сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда скоро сваки дан, Радак тврди како је Радић био тај који Вас је сачекао тај дан кад сте дошли из Новог Сада, он је био ту у ствари?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Могуће, верујте ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вам рекао изаберите неку кућу, сместите се и тако даље, а сутрадан донио моторолу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: То је доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Али господин пита Петрова гора, прва ноћ где смо дошли из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово са Радићем је било касније?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Из Новог Сада је попуњено било 100-110 људи тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не зна, не зна ко их је тамо сачекао, распоредио, не зна.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не, горе смо били само једну ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Је ли знаш ти како се ја зовем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се и погледајте човека. Не познајете овог човека, а рекли сте да га познајете?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Онда ћемо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад ти је судија рекао како се зовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не могу никако, ћелав је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Думићу, Радак нам тврди и ово да је ту моторолу носио ко стигне што би рекли, носио је и он, носио је Киза и Дашо и небитно, кад ми досади ја је дам другоме, али каже Киза, али каже и Киза?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Киза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви кажете Киза није у нашој групи, што би он давао моторолу ваше групе давао неком ко није у вашој групи, из ваше групе, Киза, па Вас поново питам пробајте да се сетите?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Нема шта да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би био Киза?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Киза би можда могао да буде само Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Зоран, то је један јужњак исто у «Ратка Митровића» је радио, а неки Киза ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он каже носио је моторолу и Киза?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Овог Зорана смо звали Чупко, пошто је он био тршав, тршав, Чупко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак дајте изађите да пробамо да разјаснимо са сведоком ко би могао да буде Киза. Да евентуално Ви подсетите сведока у том смислу.

ОПТ.САША РАДАК: Ко би могао Киза да буде, може једино да буде Чупа, он је био дечко који се зове Зоран, исто је радио код нас. А постоји и други Киза који није био са нама и ви читаво вријеме покушавате да га ставите са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја?

ОПТ.САША РАДАК: Па читаво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не покушавам ја господине Радак, него то сте Ви урадили, то сте Ви урадили, а сведок каже.

ОПТ.САША РАДАК: Не, нисам урадио ја сам рекао само да је он пошао са мном тада, али да је остао и никакве друге везе нити је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то сте рекли.

ОПТ.САША РАДАК: Нити је дошао у Вуковар са мном, нити се вратио из Вуковара са мном, нити је становао са мном, нити је ишао у акцију са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте рекли, ево ја сад читам.

ОПТ.САША РАДАК: Да је пошао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је отишао са вама и тако даље.

ОПТ.САША РАДАК: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радак слушајте шта говорим.

ОПТ.САША РАДАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07.07.2005. , страна 13, негде по средини, да би остали могли лакше да прате. Ја питам Вас ко је носио ту моторолу, моторолу ту на којој је шифра била «Цетиње», Ви сте претходно рекли да је цела група имала ту шифру «Цетиње».

ОПТ.САША РАДАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам ко је носио ту моторолу, а Ви одговарате: «како кад, ја, Киза, Дашо, небитно кад ми досади дам је другоме».

ОПТ.САША РАДАК: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви говорите о Кизи као некоме ко је у Вашој групи коме Ви дајете моторолу?

ОПТ.САША РАДАК: Али у мојој групи је Киза – Чупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато сад хоћемо да расправимо.

ОПТ.САША РАДАК: Киза – Чупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Киза, разумете?

ОПТ.САША РАДАК: У мојој групи је Киза Чупа, Чупо тај јужњак који је радио код нас не знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у вашој гурпи?

ОПТ.САША РАДАК: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој вашој групи?

ОПТ.САША РАДАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, чујете?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: То је једини Зоран, Зоран што је био.

ОПТ.САША РАДАК: Ја сам Вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада да ли је тај Киза, како рекосте Чупко, Чупо?

ОПТ.САША РАДАК: Чупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Киза онај Киза који је са Вама отишао на Овчару?

ОПТ.САША РАДАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ја то знам господине Радак и зашто ми онда импутирате како ја, како ја упорно нешта покушавам и тако даље.

ОПТ.САША РАДАК: Не господине судија ја сам Вама рекао да је тај Киза о чијем се имену Киза манипулише, то је Маслаковић Зоран, ја сам вам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, ево погледајте.

ОПТ.САША РАДАК: Онда сте ме погрешно разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте нема Маслаковић, ма какав Маслаковић, дакле ко је овај Киза о коме овде говоримо, о коме Ви говорите и ко је Киза који је са Вама отишао на Овчару, ево да ли су то два различита Кизе? Два различита Зорана претпостављам?

ОПТ.САША РАДАК: Киза који је са мном из Београда у Земун, из Земуна у Нови Сад, из Новог Сада у Вуковар је Чупа, тај јужњак, а Киза који је тог дана сио у ауто и пошао на Овчару, остао на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Маслаковић?

ОПТ.САША РАДАК: То је Маслаковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он радио и да ли знате ишта о њему?

ОПТ.САША РАДАК: Али не, он није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој је он групи био?

ОПТ.САША РАДАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у тој групи тих смедереваца што?

ОПТ.САША РАДАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што говори овај сведок?

ОПТ.САША РАДАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко нешто да пита сведока па да сведока отпустимо? Изволите господине Златар. Није укључен микрофон, тако да мораћете ово да поновите.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Хтео би да покажете сведоку слику од 06.02.2005. што је господин тужилац дао, па да предочите сведоку слику да видимо је ли можда сведок зна ко је на слици? Што је сличи на једну особу што је сведок рекао један да предочимо њему можда човек зна ко је на слици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја покушавам да се сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Знате о чему се ради, сведок што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која би то слика била?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Слику да предочите само њему, можда зна ко је на слици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то слика?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не би сад хтео да кажем, не знам како не могу рећи ако онда кажем, да му предочите ону слику што је слична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да разјаснимо господине Златар, да ли је то она фотографија где горе у углу има оно РТС.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црно бела?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Исечак са дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црно бела, РТС?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кокарда нека чини ми се или тако нешто?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да нека шајкача, шта ли нешто нека капа има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шајкача, на кокарда него шубара, шубара.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Видећемо не знам, није она планинска капа, нека је била нешто чини ми се, 1861/993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то та, је ли на ову мислите? Дођите, приђите овамо гоподине Вујо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли на ту мислите? Коју? Она тројица. Добро, добро. Ја молим режију да укључи на мониторима да нам пребаци фотографије са, ево та, са документ камере. Кома? Цела та страна не ради. Али добро, добро у паузи ће то бити отклоњено, знате на које фотографије мислимо. Ево Славица ће то показати и овако. Не, не, дајте, дајте на документ камеру па да се види на мониторима који раде. Дакле ево сада ћемо. Да ли ради монитор испред Вас господине Думићу?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало померите у десно. Е тако. Да ли познајете, то Вас пита оптужени Златар, мало дезумирајте, тако, добро је. Да ли познајете ову особу, да ли Вам је овај лик познат?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Следећа фотографија, да ли препознајете кога са ове фотографије, имате три особе као што видите?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Па ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли раде плазме? Не раде плазме. Сад ћете видети. Да, да, схватио сам, ево сад ћете видети, знате које су фотографије битне. Шта кажете?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Овога можда из виђења, десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај десно можда из виђења, тај десно можда из виђења кажете. Е добро, а да ли ишта ближе о њему, ко би то могао да буде и тако даље и тако даље?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори надимак «Штука»?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ако мислимо једно исто.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не чујемо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније примакните се микрофону.

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ако мислимо о истом, мислим да је био курир код капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тај «Штука» би био курир код капетана Радића? Па толики човек па не може гласније, како не може. Примакните се мало микрофону, морате се мало примаћи онда микрофону, не знам шта да.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Овај проблем, само мислим да је осигурач се овде негде налази јер знам да са неког ранијег суђења да су то решили у року од 2 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо направити паузу па ће решити.

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Ја би волела да могу да видим фотографије, јер нисам била у прилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славице, ајте покажите фотографије овако.
АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Нисам била уприлици да у првом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видите која, господине Машићу видите која је фотографија у питању. Зато кажем знате о којим фотографијама се ради. Е дакле тај «Штука» је био кажете курир код капетана Радића?
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Ако мислимо о истој особи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Моја десна страна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро. Дакле ова особа која се налази десно на фотографији Вам је познат?
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Овај у плавој јакни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава јакна, повез око главе је ли тако?
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да, он ми је из виђења познат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења Вам је познат?
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај лево? У средини? Добро. Овај у средини је фоторепортер Томислав Петернек, чули сте за Томислава Петернека?
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања господине Златар? Не. Дајте ми Славице само те фотографије.

Сведоку се дадоше на увид фотографија број 1317/726, те исказује да му је особа која се налази десно на тој фотографији позната «из виђења», а показала му се на увид и фотографија број 1261/993 те исказује да му је особа са те фотографије непозната.

Даљих питања сведоку нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, имате ли још нешто да нам кажете?

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем режији, можете вратити слику, да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ТОМО ДУМИЋ: Не.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

Председник већа у 11,30 издаје

НАРЕДБУ

Главни претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете, дадните ове лекове Перићу. Дајте ми само то одобрење господине Вукотићу да видим, то је ово. Добро.

Настављено у 12,00 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо доказни поступак. Видим да смо сви ту као и раније, колегиница Ковачевић такође до 01.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА САСЛУШАЊЕМ

Сведока МИЛАНА МИЛАНОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милановићу.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Добар дан господине председнице судског већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Драгомир.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ, од оца Драгомира, рођен 1955. године.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: `55.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Палача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Палача, општина?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Осиек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осиек, Република Хрватска. Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Машински инжињер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машински инжињер, да ли знате против кога се води овде поступак?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Упознат сам, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, дакле Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, Милан Ланчужанин, и тако даље. Биће прилике да ја и остала имена, имена

осталих оптужених да Вам наведем, па Вас питам да ли сте са неким од њих у сродству или у завади?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ни у сродству, ни у завади.

Несродан, није у завади, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милановићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања не морате одговарати. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете, тј. ништа не смете прећутати. Молим Вас прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што будем пред судом питан, говорити само истину и да ништа од онога што није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милановићу да ли знате и због чега водимо овај кривични поступак?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Упознат сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У питању је кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника на Пољопривредном добру Овчара у Вуковару у јесен 1991. године. Јесен '91. године, дакле где сте Ви и шта радите?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесен '91. године ја сам помоћник министра за саобраћај у Влади Славоније, Барање и Срема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је та влада формирана?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: По мојој процени она је формирана у августу '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У августу '91., и Ви сте помоћник министра за саобраћај и везе?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Од септембра '91. до 19. децембра '91. сам био помоћник министра за саобраћај, а 19. децембра што сам доставио копију мог решења о постављењу за вршиоца дужности министра одбране Славоније, Барање и Западни Срем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, мислим да је то било у предмету «Шкорпиони»?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не, то је мој адвокат вама доставио у овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом предмету? Славице имамо нешто у том смислу? Има, нисам регистровао. Значи стигло је, добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Значи 19. децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послали сте нам решење од 19.12.?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '91., добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да сам постављен за вршиоца дужности министра одбране Славоније, Барање и Срема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је седиште Владе?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Седиште владе је било прво у Даљу, после тога негде у септембру или октобру је измештено у Ердуту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли влада функционише у смислу да држи седнице, расправља о неким питањима и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па као и у свако ратно време Влада је радила, али под посебним ратним условима. Мислим да је Влада тек заживила право да кажем негде у новембру `91. и та Влада је владала до другог месеца, пошто сам у притвору па нисам био у прилици да баш све датуме повежем, али ћу говорити у месецима, у другом месецу `92. године се оснива Република Српска Крајина где више области улази у Републику Српску Крајину и тада Влада почиње снажније да делује и влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ко је председник Владе, јесени `91.?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Први председник Владе области је био Горан Хаџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су били министри у Влади, у тој Влади?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па могао би набројати пар министара, не могу баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако по сећању? Министар полиције?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Министар полиције мислим да је у то време био једно време Богуновић, после тога Илија Којић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Којић добро и Богуновић, добро. Министар правде?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Министар правде мислим да је био Војин Суша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбране ако је било или војске или тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Одбране прије мене, значи ја сам био ВД министар од 19. децембра `91., прије мене је био једно време Илија Којић, па је био рањен, онда га је заменио један не могу се сетити његовог презимена, на пар месеци и онда сам ја у децембру `91. заменио, био вршилац дужности до формирања Републике Српске Крајине, тад сам постао помоћник министра одбране Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Влада држала седницу, да ли је Влада држала какву седницу у Вуковару непосредно након завршетка борби?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја се тога не могу сетити, ја сам тад био помоћник министра за саобраћај и нисам био члан Владе, а био сам са сталним седиштем у Ердуту и био сам као помоћник министра за саобраћај, пошто саобраћај није функциописао, био сам задужен за разговоре са Међународним црвеним крстом, УНХЦР-ом, и посматрачима Европске заједнице, који су тад били на простору, а после тога са Уједињеним нацијама кад су после «Венсовог плана» и Резолуције савета безбедности, тако да Вам конкретно не могу одговорити да ли је била одржана седница Владе у Вуковару, сем онога што сам прочитао у новинама, где се негде пише да је и да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде у овој судници да јесте била седница Владе у Вуковару, председавао Горан Хаџић, држи се у Велепромету, тамо у некој сали у Велепромету и да се то дешава 20. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Борбе у Вуковару су по мојој процени престале 18. новембра `91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кажем Вам, чули смо овакве тврдње у судници, у претходном поступку смо изводили и неке друге доказе које за сада овде још нисмо, па о њима нећемо говорити, али кажем Вам ево чули смо управо те и такве тврдње, па њих то схватите само као подсећање на те дане, и да бисте са сигурношћу могли да одговорите на моје питање, да ли сте били присутни на таквој некој седници?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја као помоћник министра за саобраћај, у то време нисам био обавезан нити сам присуствовао седницама Владе, а у Вуковару нисам био присутан и не могу да тврдим да ли се одржала седница Владе или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете, да ли је у ту јесен те `91. године у Славонији и овој области, на било који начин била организована Територијална одбрана.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па то је доста компликовано питање, пробаћу да будем што краћи. Значи десио се рат на простору бивше Југославије, конкретно на простору Хрватске, оног тренутка кад су Срби избачени из Устава и после победе ХДЗ-а дошло је до побуне политичких Срба и кад говоримо око Славоније и Барање 02. маја `91. године, хрватске снаге су нападе Борово село и тако почињу да кажем ратна збивања на простору Славоније, Барање и Западног Срема. Конкретно је питање извините било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и на који начин, да ли је уопште била организована Територијална одбрана?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: На простору Славоније, Барање и Западног Срема било је 153 насељена места, рачунајући и два града Вуковар и Бели Манастир. У самом почетку, ако рачунамо да су ратна дејства почела 02. маја, народ се организовао на разно, разне начине. Територијална одбрана бивше Републике се распрала, Савезна већ није функционисала како је функционисала и на следећи начин се одбрана територијална организовала, мештани тих насељених 153 места су организовали одбрану и бирали команданте Територијалне одбране у својим местима на разно, разне начине. Познато да је постојала и Цивилна заштита и Месна заједница, и по некој старој реорганизацији Савезне Републике председник Месне заједнице уједно је био и командант Цивилне заштите и већином су се од прилике такви људи бирали за команданте места где су их изабрали или на збору грађана или група грђана пошто та 153 места нису били само већина Срби него је било и Хрвата и од та 153 места нека места су држали и Хрвати, тако да су команданти Територијалне одбране бирани значи у тим Месним заједницама у току борбе група бораца или одређене јединица је проглашавала и бирала команданте Територијалне одбране. Само два команданта Територијалне одбране су била остала на нашем простору

из бившег система и бивше државе, мислим да је то био Бели Манастир и Вуковар, али не могу да тврдим тачно за Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те Територијалне одбране по местима биле на неки начин обједињене под неку вишу команду?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: У самом старту не, зато што је простор био, није био компактно значи српски, него ајмо рећи да употребимо термин «тигрова кожа» па је то било на разним местима тако да су деломично били повезани а било је места где су по пар месеци били у окружењу и нису имали контакта са командом, али постојала је команда Територијалне одбране Славоније, Барање и Западног Срема од самог старта али није имала комплетну команду над целим простором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али је постојала команда?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Постојала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која би била надлежна за све те Територијалне одбране по местима?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант у јесен те '91. године?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Први командант Територијалне одбране Славоније, Барање и Западног Срема био је Илија Којић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Којић, после њега?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Илија Којић, негде у септембру или октобру, не могу тачно да се сетим, али нешто се подударало његово рањавање и његово смењивање, било је негде у два, три дана, да ли је прије рањен или прије смењен и уместо њега је постављен Радован Стојчић Баца као командант Територијалне одбране Славоније, Барање и Западног Срема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант на дан завршетка борби у Вуковару? Дакле сад да се вежемо за тај 18.11., да ли је Којић или Стојчић?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Стојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате до када? До када је остао на том месту?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па по мојој процени он је остао негде до половине децембра '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је уместо њега преузима ту функцију?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу се тачно сетити ко уместо њега преузима функцију, али недуго затим формира се Републичка територијална, пошто у другом месецу '92. настаје Република Српска Крајина, формира се Републичка територијална одбрана, пошто «Венсовим планом» и системом «дуплог кључа» војска више није могла да буде у функцији ни територијална одбрана, него су осала је милиција и плаве бригаде. Тада је био постављен у Славонији за команданта Територијалне одбране пуковник Богдан Сладојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Славнији пуковник Боград Сладојевић?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам знате што рећи о Територијалној одбрани Вуковара у јесен те '91. године?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ту мање могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Вероватно Ви сте упознати да кад би имао сад карту и да то мало покажем али пробаћу овако сликовито објаснити. Познато Вам је како Вуковар постоји и како река Дунав тече је ли поред града, и река Вука која пресеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вука која пресеца на два дела Северни и Јужни?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте и тако је и било у току рата и ратних операција, а тако је и бивша Југославенска народна армија исто је имала значи две оперативне групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Север и Југ?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Север и Југ, овај и Север и Југ нису имали велики контакт, готово никакав, команда је била Прва армија која је била у Београду или измештена на неку другу локацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто на командно место овамо у Карађорђеву где ли?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте, и значи командант Прве армије командовао је значи севером и југом, а конкретно рецимо на Северу је био новосадски корпус који је командовао и Територијалном одбраном, пошто је познато кад дође до рата и ратних дејстава да се Територијална одбрана потчињава Југославенској народној армији, тако да ја физичког додира нисам имао у Вуковару никаквога, нити сам познавао прије до самог завршетка значи, ратних дејстава нисам познавао ни једног од оптужених овде који су присутни у овој судници, и било је мало контакта по мојим сазнањима као помоћника министра за саобраћај, да је било веома мало контакта између Ердута да кажем и северног дела Вуковара и он ако се одвијао, он се морао одвијати преко Шида и Републике Србије да би дошло до физичког контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ово је јужни део Вуковара, ово о чему ми причамо, то је јужни део.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јужни део Вуковара и северни део, значи није било физичког контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између њих да, али између Ердута као седишта Владе и њених неких органа, кажете није било контакта са северним делом?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Мало је било контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са јужним?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Са јужним није било контакта, са северним. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Са северним је било, јер је седиште било на севено, а са јужним је било по мојим значи информацијама као помоћника министра за саобраћај да је било веома мало контаката, али да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква су Ваша сазнања из тог периода везано за извођење борби на том јужном делу? Ко води борбе, ко води операције, рекли сте горе је Новосадски корпус, под чијим је ингеренцијама и Територијална одбрана?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: По мојој процени тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по Вашој процени, него по Вашим сазнањима?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: По мојим сазнањима тако је било и на јужном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да, исто ту је била значи Гардијска бригада и још неке бригаде које су биле и оне су биле ту под јединственом командом, да ли је то називана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је тамо на јужном делу било икаквих јединица Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Било је јединица Територијалне одбране на јужном делу као и на северном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли знате ко је командовао тим јединицама?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО, тако је?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Територијалне одбране су по мојим сазнањима командовали команданти места или команданти Територијалне одбране, који су били потчињени Гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је уреду Гардијској бригади, е добро, да ли знате ко је командант ТО Негославци?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је одред Петрова гора?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ја сам чуо за одред Петрову гору, али пред крај сами ратних операција преко средстава информисања, и да је то била једина јединица, мања у односу на остале јединице која је бројала по неким мојим сазнањима у просеку од 200 бораца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јединица добровољаца, мештана, ТО, чега?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па то сам тек, ја сам у почетку сматрао да су то били борци из Вуковара, али после из средстава информисања сам сазнао да је ту било и неких јединица или група добровољаца који су били у саставу Петрове горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки одред «Лева Суподерица»?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: После ратних дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ратних дејстава, шта сте чули за тај одред?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па чуо сам да је тај одред био у саставу или рецимо Петрове горе или ТО Вуковара, ајмо да кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Душан Јакишћ?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Душана Јакшића знам преко, упознао сам га у ствари ја сам за њега сазнао из средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ево овако, значи први пут сам га видио не могу се сетити, преко средстава информисања којег датума, али могу се сетити датума кад је тадашњи секретар за Народну одбрану, Вељко Кадијевић, примио неке требало би на снимку да се провери, не могу се тачно термина сетити, али мислим да је речено, или борци или истакнути борци који су били примљени код њега након ратних дејстава у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е како то сад повезујете ово сад о чему нам причате тај пријем дакле код Кадијевића, са Душаном Јакшићем?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ево како показујем, зато што сам у току тј. после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и он то, да ли то значи да је и он био тада код Кадијевића?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: У току, како знам и како повезујем, у току овог судског процеса, читао сам из средстава информисања, да се спомињу два команданта. Да се спомиње Душан Јакшић и Мирољуб Вујовић, да су били команданти Територијалне одбране Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ако је питање ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, по Вашем, ко је Душан Јакшић, да ли га познајете па ако га познајете онда је моје следеће питање шта је он у јесен те '91.?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ево овако, конкретно, Душан Јакшић по мојим сазнањима из средстава информисања био је једно време командант ТО Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте из средстава информисања, то не вреди, то нам не значи ништа, него по Вашем најбољем сећању из тог периода, Ви сте још и помоћник министра у Влади и тако даље, па евентуално претпоставка је наша да имате неких могућности, сазнања и друге врсте захваљујући тој функцији, дакле по Вашем најбољем сећању из тог периода, немојте средства информисања, то нам не вреди. Да ли знате тог човека лично?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Лично га познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га упознали?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Срели смо се неколико пута, не могу да сад кажем време кад смо се срели, али знам да смо се упознали и знам да је био једно време командант Територијалне одбране Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: То знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је он био командант Територијалне одбране Вуковара?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Е то не могу да кажем кад је био, које време је био, пошто значи збиља физички ја никад нисам прелазио на ту страну Вуковара до ослобођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут након завршетка борби, кад сте први пут дошли у Вуковар?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Дошао сам, сећам се добро зато што сам само имао једног рођака у Вуковару, обишао сам 23. новембра први пут сам дошао у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како памтите тај датум, нисам схватио?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Зато што сам обишао једног свог рођака у граду Вуковару, 23. новембра сам први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми баш много јасно како памтите датум, баш 23. са посетом рођаку, разумете?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па памтим датум зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то не знам ни ја на дан славе Светог Николе, онда би ми разумели кад кажете 19.12. сам био јер је била слава, разумете?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: А је ли има једна слава 21. новембра, а то је Аранђеловдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, има и Аранђеловдан 21.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је, е тако је. А 21. новембра је ослобођено једно место гдје сам ја близу рођен и ту сам дошао и био сам ту дан, два и знам да сам након тога дошао да посетим бабу, баба ми је живела у Вуковару да видим да ли је жива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: 23. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је 23.?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Гардијска бригада још у Вуковару, тада тај дан кад сте Ви дошли у Вуковар?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Гардијска бригада и Југославенска народна армија је била у Вуковару све до преузимања, преузимања простора Сектора исток, то је Славонија, Барања и Западни Срем, Југославенска народна армија је предала простор Уједнињеним нацијама, тј. команданту сектора Исток негде у мају '92. године и цело време је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисам Вас питао за Југославенску народну армију, него Вас питам за Гардијску бригаду?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу да тврдим 100%, али могу да тврдим да је на југу оперативна група Југ, да је постојала Југославенска народна армија у којем саставу не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште знате да је, рекосте да је новосадски корпус изводио борбене операције на Северу?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је, а Гардијска бригада на југу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви знате да је Гардијска бригада изводила борбене операције на сектору Југ?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам да ли знате до кад је Гардијска бригада, Гардијска бригада до кад је остала на том подручју?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу да тврдим датум докле је остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али је овог дана, да ли је овог дана кад сте Ви дошли у Вуковар да ли је она још ту?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу да тврдим, нисам имао контакта нити разлога да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте и Мирољуба Вујовића и Станка Вујановића и друге људе које знате упознали тек након завршетка борби у Вуковару, јесам Вас добро схватио?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ево овако од прилике, значи Мирољуба Вујовића сам упознао негде после ратних операција, а прије доласка претходнице Уједињених нација, која је дошла крајем марта `92. године. У том периоду сам Мирољуба упознао и он је тад био кад сам га ја упознао, значи концем марта тад, ја мислим да смо се у општини Вуковар упознали и да је ми био представљен као борац из Вуковара и тада командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У марту `92. године?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Март `92. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Станко Вујановић?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Станка Вујановића сам упознао мислим после пада «Венсовог плана», тј. «система дуплог кључа» кад Уједињене нације дозвољавају српским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Медачког цепа?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је, после, српским снагама да узму тешко наоружање, оруђе и формира се војска и тад сам га мислим упознао као команданта батаљона, вукварског батаљона, једног батаљона у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Ланчужанин?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Њега сам исто ту упознао негде у то време, по мојој процени да ли је он био у том батаљону или нешто око тог батаљона, углавном је ту био као борац у том Вуковарском одреду или батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, кажете 23. сте били у Вуковару, да посетите ту Вашу рођаку?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог, колико сте осали у Вуковару, том приликом?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па не знам да ли сам остао више од 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле 2 сата, и кад сте онда, ево по Вашем најбољем сећању поново дошли у Вуковар први пут, након тог 23.?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па мислим да сам први пут можда сам неки пут и прошао кроз град, једноставно човек да види шта се то дешавало и видело, а први пут сам дошао кад сам постављен 19. децембра `91. дошао сам у Општину код Славка Докмановића на састанак рецимо некакав везан за Цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тог 23. ако Вас ја сад добро пратим, дакле после 23. до 19. децембра нисте били у Вуковару, у смислу да сте се задржавали него сте се евентуално пролазили само?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам да ли сте тог 23.11. имали икакав састанак са неким у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не, никакав састанак нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Граховац, је ли Вам познато презиме?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Било је у Вуковару Граховаца, али мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан, ево бранилац ме подсећа, Граховац Слободан?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Граховац Слободан је мештанин Вуковара или Борова, кога сам упознао мислим да смо се пар пута видели, после мог постављења, мислим да је неку помоћ доносио или тако нешто, не могу се тачно сетити, а знам да је имао неку улогу у одбрани тог јужног дела, али не могу тачно сад да кажем коју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Душан или Дуле Филиповић, да ли њега знате?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Дуле Филиповић је исто, мислим да њега нисам упознао, али сам чуо за њега после да је исто био ту у некој, у систему одбране града Вуковара, Територијалне одбране или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали било каквом састанку, прослави, било што слично у Ердуту крајем новембра?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је којом приликом је наводно постављен командант ТО Вуковара? Дакле, у Ердуту? Прослава није била у вези тога, него ваљда у вези нечег другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да прослава тад није било никаквих, али ја се не могу сетити да сам био присутан било каком постављењу било кога у Ердуту у новембру, као помоћник министра за саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само питам Вас ако се евентуално сећате, схватите ово као подсећање, опт. Мирољуб Вујовић овде тврди следеће, па смо Вас по његовом предлогу и позвали као сведока, знате.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди следеће: «У кући Станка Вујановића», да ли знате где је кућа Станка Вујановића у Вуковару?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ја не знам где је кућа Станка Вујановића, ја сам био у једној кући где је Мирољуб Вујовић, значи то како сам рекао негде фебруар – март, кад сам био код Докмановића, да сам упознао Мирољуба и онда сам следећи пут био у команди код Мирољуба у једној кући, али сад ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Те куће, углавном била је приватна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то кућа Станка Вујановића?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Чија је кућа била, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, елем у сваком случају у кући Станка Вујановића држао се неки састанак вуковарчана где је Душан Филиповић, Мирољуб Вујовић и Станко Вујановић и тако даље, где би требало између осталих да сте и Ви и овај Граховац Слободан или Стојан, сад нисам сигуран и Дуле Филиповић и да је ту се причало о томе ко да буде командант ТО Вуковара, ко да буде командант ТО Вуковара, до тад је био Душан Јакшић, било је предлога да он то више не буде јер не може него да буде Мирољуб Вујовић и да је ту био Радован Стојчић Баца као командант ТО Славоније, је ли, да су ти предлози ишли ка њему, да он тада није одлучио ни о чему него је рекао касније ће одлучити, те да је Вујовић потом 28.11., а ово се све дешава 22, 23. или 24. Вујовић ту није сигуран, али од прилике тих дана се то дешава у Вуковару, ово у кући Станка Вујановића где је и Баца, и потом Вујовић буде позван и одлази у Ердут где је нака прослава, Баца

одлази и напустио је то место. Напустио је то место, команданта ТО и тада добија писмену одлуку од Радована Стојчића Баце и Ви сте ту присутни, добија писмену одлуку да је он постављен од стране Радована Стојчића Баце за команданта ТО Вуковара. Па је онда брзо после тога рањен, 04.12. буде рањен од свог телохранитеља или човека који му се наметао као телохранитељ, неважно, буде тешко рањен, буде лекарски збрињаван на ВМА и потом на Златибору буде месец дана одсутан и практично није ни командовао ТО Вуковар, практично ето ако је командовао онда је командовао од 28.11. до 04.12., е ово су тврдње опт. Вујовић Мирољуба?

Имаћете прилику браниоче да допуните. Позива се на њега. Добро, али је био присутан у Ердуту. Добро, ја сам схватио овако, а сад.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја се извињавам што сам упао Вам у реч судија, него да не буде забуне, он да ли има неког сазнања по ономе што је Мируљуб предложио, јер Мирољуб каже да је слушао Мргуда као сведока код Слободана Милошевића у Хагу, где је он говорио о некој прослави, о некој прослави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Е то, а не каже да је био Мргуд тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја сам схватио да је и сведок присутан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде прихватам, ево читам ја сад то и ако треба прочитаћу у целости, није проблем, али у сваком случају позива се на Вас везано за тај 28.11. и за неку прославу у Ердуту?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Што се тиче саме прославе ја се тога не могу сетити уопште да сам ја то причао у Хагу, доста је времена прошло, али можемо то да проверимо из, али то мислим да није битно, али што се тиче сад тог датума што сте Ви рекли ја само да кратко пробам да вам дочарам шта ја мислим ко је био и кад је био, значи може се видети на Радио-телевизији Србије кад је савезни секретар тадашњи за Народну одбрану примио Мирољуба Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми знамо, имамо тај снимак. Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: И како га је представио. Ако га је представио као команданта Територијалне одбране, онда је он био командант, ако није онда није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: На пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та сазнања ми имамо и без Вас.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Добро извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него нас интересују Ваша сазнања?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Извињавам се, значи моја сазнања су следећа ја не могу да тврдим ко је био у то време командант Територијалне одбране, да ли је био господин Мирољуб Вујовић или господин Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања? Браниоци. Ја, док не изађе опт. Вујовић, само да Вас питамо још ово господине Милановићу - да ли сте чули за Овчару као догађај?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ево овако, чуо сам за Овчару, пробаћу кратко. Негде кад је «Венсов план» прихваћен и Резолуција савета безбедности и

предходница Уједињених нација је дошла, УМПРОФОР сектор Исток тад је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: То се дешава негде у марту '92. године, тад је дошла код мене њезина екселенција госпођа Мадлен Олбрајт, амбасадор Америке при Уједињеним нацијама и питала ме да ли нешто знам о томе, ја сам рекао да не знам, по налогу сад не могу термин да изговорим скупштине или генералног секретара, она је преда мном команданту сектора Исток пренела наређење и тражила моју сагласност да се тај део лоцира, Овчара, да је ту се десио, десила убиства из вуковарске болнице делом цивила, тако је мени објашњено, делом ратних заробљеника и да се то мора да чува до даљнега. У неколико наврата је тражено од мене да пристанемо да се то ексхумира, да се изваде ти лешеве, ја сам се супротставио са једном теоријом да то није тренутак, после прилазимо преговорима и мирној реинтеграцији, да тад није тренутак и онда кад сам ја изашао из области 28. априла '96. године, десила се ексхумација, не могу рећи да ли је '96. или почетком '97. и тад је дошло до тога да је пронађено 200 и нешто лешева, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, чули сте први пут за Овчару од Мадлен Олбрајт у марту '92. године?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих прво једно само објашњење дао у вези овога позивања сведока Милановића. Као прво ја сам првенствено предложио Граховца Слободана и Филиповић Душка, пошто су они били тада, а господин Милановић нити сам га знао у оно време па нисам, то имате тамо у допису. Значи првенствено њих када сам предложен, после тога ја сам рекао да сам предложен, да сам постављен за команданта Територијалне одбране у распону између 27. и 30.11., али да сам закључио да је то био 28.11. на основу казивања сведока Милановића у Хагу на суђењу Милошевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободану Милошевићу, да је била прослава тога дана у Ердуту?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па суштински сам ја то сведоку и пренео, управо за 28. и прославу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ни дан данас не тврдим да је 28. него сам сам закључио на основу тог његовог казивања, имате моју прву изјаву тамо где сам вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро не морате нам сад објашњавати, једино ако имамо нешто да питамо сведока.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, само мало да видим. Па нема ту ништа посебно битно кад они нису имали са оперативном групом Југ везе никакве, што је и сам сведок рекао, само мало да видим. Објашњење једно у трећем месецу само када је рекао да је био у Вуковару, да ме је видео тамо и да сам му ја представљен као борац, добро то не кажем да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И као командант ТО?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е, али као командант ТО нисам, него када смо се ми видели у Општини, никада моје канцеларије нису биле као команданта Територијалне одбране до другог месеца, кад сам значи до другог месеца `92. ја сам био командант Територијалне одбране и онда сам напустио. Паралелно с тим сам био и секретар Народне одбране и моје канцеларије као секретара Народне одбране су биле у Општини и онда никако нисам могао бити командант Територијалне одбране, али пошто је то збрка, велик период није ни чудо да је погрешно. Као што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте Ви сад сведоку сугерисати у смислу није чудо да је погрешно. Чујемо сведока.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па постоји папир, постоји папир и можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нека сведок схвати као подсећање па да видимо да ли ће сам да каже, да ја сам погрешно господине Вујовићу или не, нисам погрешно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, добро, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели ово што каже Вујовић, каже он да он у марту није командант ТО него да је то био до фебруара, а да је тада у марту он секретар за Народну одбрану.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: То је могуће, ја сам Вам рекао да се налазим тренутно у притвору и да нисам могао да, све је то имам записано и тако даље, и да је могуће да је то био фебруар-март `92. године, кад се значи оформила Република Српска Крајина и кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да онда да расправимо још ово, да ли Ви Вујовића упознајете као команданта ТО или као секретара за Народну одбрану?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не идемо сад датуми, март, фебруар, него функционално?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Мислим да сам у једном периоду, не могу се тачно сад сетити да ли је то фебруар или март, да сам га упознао као команданта Територијалне одбране и после тога секретара или начелника за Народну одбрану Министарства Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах да ја објасним, паралелно кад сам био командант Територијалне одбране, био сам и секретар Народне одбране, ја сам био постављен на две функције што сам објаснио, значи да сам читаво време како сам био командант Територијалне одбране, у том негде времену сам постављен за секретара, значи две функције сам обављао, што је било неспојиво, али спојиво је било из тог разлога зато што Територијална одбрана није ни постојала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, небитно, мислим да смо расpravили.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јако битно, јако битно. Овако само секунд, сведок је рекао да је 19.12. постављен за ВД како је то било за вршиоца дужности Министарства одбране, да ли је тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ја читам наредбу сад, ево то је Боривоје Боровић, бранилац господина Милановића, уз поднесак послао наредбу српска област Славонија, Барања и Западни Срем, Министарство одбране, Ердут, 19.12.`91. па тај и тај број, елем све у свему наредба: Милановић Милан поставља се на дужност заменика министра одбране српске области Славонија, Барања и Западни Срем, ова наредба ступа на снагу даном доношења, у потпису министар одбране Илија Којић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се који је то месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.12.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је он као вршилац дужности значи Министарства одбране, да ли је упознат па кроз значи до формирања зонског штаба до петог месеца, да ли је упознат да су постојале формације ТО било који ТО Вуковара, ТО Белог Манастира, ТО Даља, значи формације, војне формације или је то све било у склопу ЈНА?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Хоћеш поновити само од којег месеца до којег?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја говорим од почетка, али ово како је преузео, како је постао вршилац дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево откад сте Ви постали заменик министра одбране, значи од тог 19.12., па све до неког петог месеца `92.?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може тако.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Постојале су формације Територијалне одбране на целом простору, међутим доста, доста могу рећи чак 40% војно способних територијалаца је мобилисано у Југославенску народну армију из познатих разлога, зато што су несрби напуштали војску, слаб одазив био у Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тадашњој ЈНА.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: И тако да је један део домаћих војних обвезника био мобилисан у Југославенску народну армију, а Територијална одбрана је постојала до маја `92. године, све док није донешен «Венсов план» и савет резолуције где се Територијална одбрана у мају `92. године угасила при доласку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И постоји само полиција и?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Постоји полиција и постоје бригаде Посебне јединице милиције, које су задужене уз Уједињене нације да чувају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магацине «дуплог кључа»?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Магацине «дуплог кључа» и линију разграничења према Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја опет морам, нисмо се разумели, ја говорим о војним формацијама, значи војна формација што се каже бригада, батаљон, чета, вод, о тим формацијама говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединице, боље рећи јединице ТО.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, да одмах разјаснимо мени је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће бити расформирано ако не постоји?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не постоје јединице, онда се не могу ни расформирати.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок говори значи оно што је рекао да је постојало 153 Месне заједнице, и говори о Месним заједницама, значи да се народ самоорганизовао, ја не причам о томе што се народ самоорганизовао него говорим о формацијама војним, о војним формацијама, значи зна се каква је војна формација. То је самоорганизовање народа, то је термин територијалац, а никако формација Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то што Ви подразумевате под ТО од 19.12., да ли је било организовани на неки војни начин у виду неких војних формација, типа чете, батаљони, одреди, водови?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па пазите чим је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или не, тако групе у оном селу 15, у оном 20, 50, 100 или? Разумете.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је све било у саставу ЈНА, то је све било у саставу ЈНА, немојте бунити молим Вас сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, сачекајте господине.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја подразумевам Територијалну одбрану на следећи начин, значи Територијална одбрана мораћемо узети на пример једно место које има 500 војника, значи то је батаљон Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли је то 500 људи тог места било организовано по неким четама?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким водовима?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би се вратио сада значи то првенствено мислим на Борово село које је било од првог дана, то се говори о селима, да ли су ти мештани улазили у састав ЈНА до петог месеца? До одласка ЈНА са оних простора кад је отишао да ли други или пети месец, не знам.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Где да ли су улазили, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У састав ЈНА, да ли су били под ЈНА?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Сви у току ратних дејстава, сви су били под командом ЈНА, после ратних дејстава делом значи народа по мојој процени једно 30% састава, народа војно способног било је под командом Југославенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је попунило јединице ЈНА.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Попунило јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово остало?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ово је било по Територијална одбрана и даље је живела, Југославенска народна армија је усисавала колико треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Којић је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Зависи сад који период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај период кад сте Ви заменик министра?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тад више Којић, тад Којић није био командант Територијалне одбране, он је био рањен, значи тад је био Радован Стојчић Баца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Баца је још увек био?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па Баца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово кад сте Ви 19.12. постављени за то Вас питам?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Баца је тад по мојој процени негде половицом децембра отишао у Србију, тад га је заменио његов начелник штаба Живко Трајковић, који је вршио и улогу и онда Сладојевић, а добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сада би одмах рекао пошто ја сам рекао да је у оно време 28. да не знам који је, значи опет ћу да подсетим сведока пошто је онда покојни Баца рекао, значи то је распон између 27. и 30.11. рекао је да он одлази са тог места, да на његово место долази Трајковић, ја сам рекао да се не сећам ко је тај значи заменик, значи то је ево сад је сведок рекао па ћу поставити овако питање, да ли сведок зна да ли сам ја код Траковића који га је заменуо по моме, значи тад кад сам постављен за команданта, значи крајем једанаестог месеца, по сведоковом половином дванаестог, да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сугерисати датуме, време.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сведок има проблема.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он је рекао половином дванаестог месеца да је замењен Бацо и да је дошао Трајковић, а ја кажем да је то било по моме крајем једанаестог месеца, је ли Бацо при одласку том кад сам ја постављен за команданта Територијалне одбране, рекао да он одлази са функције и да ће на његово место доћи, е сад може да се деси да је рекао да долази или да ће доћи Трајковић, небитно, битно је ово питање, да ли је сведок икада мене видео на састанку значи код Баце или код Трајковића који га је заменуо, значи после одласка Баце као команданта Територијалне одбране Славоније, Барање и Западни Срем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је сведок био на тим састанцима код Баце?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Он је био помоћник министра, односно вршилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник министра.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро он је помоћник министра, он ради свој посао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте ја сам био у то време и секретар Народне одбране, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Суштину смо схватили, ево. Разумели сте питање?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Разумео сам питање, могуће теоретски по мојој процени с обзиром на проток времена могуће је да је господин Вујовић био на састанку са Трајковићем а да сам ја био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате тако чега?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу да тврдим сад 100%, али то постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја кажем да нисам био ни једном, али добро нема везе.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја се извињавам значи говоримо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, уреду, уреду. Не сећа се.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Говоримо од 19. децембра када је Баца отишао и кад је био командант Трајковић, па до периода како сте Ви рекли неког другог месеца, трећег.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја одмах, па онда сведок нека погледа, нека коментарише то, ја кажем да ни један једини састанак се није одржао, ја као командант Територијалне одбране у оно време у том кратком периоду, по моме од 27. значи крај једанаестог месеца па до другог месеца када сам напустио функцију, ни један једини састанак Територијалне одбране није одржан, осим тад кад сам постављен, кад сам ја постављен од стране Баце за команданта Територијалне одбране Вуковар, а мислим да су у то време постављени и остали команданти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вујовићу мислим да сувише времена трошимо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, па да коментарише само ако има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сувише времена трошимо на ово по мени ако ћемо право небитно. Знате. Цео децембар, јануар, фебруар, једино ако на овај начин не желите да покушате да са сведоком расправимо да ни тада децембар, јануар, фебруар, ТО Вуковара уопште не постоји?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. Можемо то, ево на овај начин, пошто је сведок рекао да су постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, па ћемо сведока да питамо директно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји ТО Вуковара у периоду од 19.12. кад сте Ви заменик министра одбране, дакле треба да имате, треба да имате, то Вас питам зато што претпостављамо да имате валидна сазнања о томе, јер више нисте помоћник министра саобраћаја, него одбране, да ли почев кад Ви долазите на ту функцију да ли постоји ТО Вуковара или не постоји?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: По мојој процени постоји ТО Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по процени, него по Вашем сећању?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја не могу сад да кажем тачно за ТО Вуковар, али гарантујем значи за целу област да је постојала Територијална одбрана, а која је функционисала и која је давала своје људе Југославенској народној армији, један део Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други део је био уређен како рекосте војнички?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Војнички и шао рецимо понеки редовно ишли на линију, на линију разграничења са Хрватском и давала је смену по пар дана 5, 6 дана и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако да је сигурно он у то време био је жив до «Венсовог плана» гдје је дошло до система.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците ово, кад Ви кажете по мојој процени требало би да постоји, како можете упознати команданта и то Вујовића као команданта нечега што не постоји?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па кад кажем по мојој процени, онда је то моја процена, онда постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сачекајте да Вујовић заврши.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, нека, нека, слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите се замениче, кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укључио сам се, када сте га Ви питали на Ваше питање одговара каже не знам ко је био, ја сам записао, не знам ко је био командант Територијалне одбране у време ајде пада Вуковара и Овчаре, да ли је то био Јакшић или Вујовић, не може бити неко командант нечега што не постоји, каже види се то из пријема код Кадијевића, како је и у ком својству је тамо представљен Вујовић и то је одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то на овом фону што ја мало пре рекох сведоку, но добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сам и ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сведок користи термин по мојој процени, а ми упорно инсистирамо на сведоковом сећању. Но добро. Кажите господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још само једно, да ли сведок сматра значи формацијама Територијалне одбране то што је рекао да је свако село имало своју Територијалну одбрану, да ли то сматра пошто је рекао 153?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сматрам да је свако место, нисам рекао село, него свако значи насељено место је имало своју Територијалну одбрану, и да је она била под јединственом командом, не у пуном обиму и по целом територију, него како је се место по место ослобађало или било слободно, падало је под команду Територијалне одбране и имало јединствену команду и знам да се командант ТО често састајао са командантом Новосадског корпуса и договарали о стратегији одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи само директно молим одговор, значи да ли то је значи формација, по сведоковом, да ли је то формација Територијалне одбране, значи ТО при Месној заједници, да ли је то формација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу организације на војни начин, начин на који се уређују и организују војне јединице, ево то пита?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок није разумео, а нисте ни Ви изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја јесам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам овако поставио питање, да ли је формација Територијалне одбране, значи по његовом ТО Негославци, ТО Борово Село, да ли су то формације Територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су јединице Територијалне одбране, те Славоније, Барање, Западни Срем, шта је проблем ту?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, питам да ли је то, да ми сведок одговори да ли је то по његовом та Територијална одбрана што говори? Да ли су то те

Територијалне одбране, јединице Територијалне одбране – Негославци, ТО Борово Село, шта ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем. Е сад већ не разумем господине Вујовићу. Он каже да не пита то.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То питам да ли су то војне јединице те месне заједнице?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Пробаћу да ја одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су организоване, дакле, ипак је добро било оно што сам ја формулисао. Да ли су биле организоване на тај војни начин у смислу формације?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Биле су организоване негде боље, негде слабије. На пример у Барањи се тачно знало командант Територијалне одбране Барање који је командовао јединицама Територијалне одбране на целом простору. Командант, ајмо рецимо овога дела северног, био је једно време у Тењу и онда је командовао целим Тењем. По мојим информацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант ТО Тење.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Командант ТО Тења је одговарао команданту ТО Славонија, Барања и Западни Срем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ТО, дакле као ТО Тења како је она била уређена и организована, то је питање?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Она је имала рецимо ТО Тења и једно још седам места ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су то? Питам Вас ово само, јесу ли то чете, водови?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па отпрлике, нисам хтео да улазим у појединости. То су одељења, водови, чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, уређена на тај начин?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па на тај начин.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево сад, пошто се спомиње Тење и Барања а никако се не додирује Општина Вуковар, узећемо овако: Борово Село је месна заједница Општине Вуковар, да ли је тако? Борово Село то је у северном делу. Значи, да ли је Борово Село месна заједница Општине Вуковар или село Општине Вуковар?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Борово припада Општини Вуковар, али нисам рекао да је по општинама. Рекао сам по већим местима. Значи, конкретно Борово Село није могло бити под командом ТО Вуковара или команданта ТО Југ ако га је било на пример, зато што је физички било одвојено и нису имали контакт. На пример, командант ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, не морате даље.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Командант ТО Негославци, да ли је он долазио на састанке и коме је он био потчињен?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу се сетити да ли је ТО Негославци био под командом ТО Вуковара и да ли је долазио на састанке, а сигурно му је била врховна команда команданта ТО Славоније, Барање и Западног Срема.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја могу предочити, ја не знам јел' Јакшић обновљеном у овом, читали смо његов. Јакшић говори да ТО Вуковар није

постојао, него да је по његовом, постојала ТО Јужна оперативна група. Да ли је сведок упознат да је постојала икаква ТО Јужна оперативна група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тако нешто постоји?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И ТО Северна оперативна група?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Јужне оперативне групе или Јужна оперативна група?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: У току ратних дејстава не могу да тврдим да ли је постојала команда ТО Јужне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него уопште организација ТО у том смислу да постоји сад ТО Славоније којом командује Баца, да сад постоји нека ТО Јужна оперативна група?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па видите како је то могло бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само Ваше сећање, немојте претпоставке типа како је могло бити, само Ваше сећање да ли знате Ви, да ли сте чули некад за тако што?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: За Север јесам, за Југ нисам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок Јакшић овде говори да су он и покојни Баца били паралелно исти, да је он био командант ТО Јужне оперативне групе, а да је Баца био командант Северно оперативне групе, а никакав командант Славноје, Барање и Западног Срема за ТО. Да ли је то истина?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ако је то Јакшић рекао то није истина, командант ТО Славоније, Барање и Западног Срема о овом времену о којем говорим био је Радован Стојчић Баца и цела Славонија и Барања и Западни Срем су били под том командом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још само једно питање. Да ли сведок зна да је постојао неки штаб у Шиду, штаб Територијалне одбране?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Чуо сам да је био измештен неки штаб Територијалне одбране у Шиду који је деловао на неки начин, мени сад неразумљив, али чуо сам да је постојао, чуо сам после ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тамо постојао у Шиду за време ратних дејстава?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам чуо да је постојао неки штаб за време ратних дејстава али сам то сазнао после ратних дејстава.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа више, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Вујановић?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у 13,00 сати судницу, по одобрењу председника већа, напустио бранилац адв. Снежана Ковачевић, те ће исту у даљем току поступка замењивати, односно замењује адв. Дозет Ђорђе уз сагласност оптужених Милојевића и Драговића.

Изволите господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питајте Мргуда да ли може да опише моју кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да опише моју кућу како изгледа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна Вашу кућу, питао сам га. Не зна човек Вашу кућу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он каже да је био у штабу, чини ми се да је то Станкова кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте добро чули. Он каже ја сам био тамо у некој кући где је била смештена Народна одбрана или како већ, општина, шта рекосте? Не као Ваша кућа него?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам био у једној кући где је био Мирољуб тад, ја сам мислио трећи, али изгледа други месец где је Мирољуб имао седиште секретаријата за Народну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо дужити.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи 1991. године нисте били са Мирољубом никако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже господине Вујановићу, да не понављамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи 1991. целе нисте никако били са Мирољубом, јел' тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, немојте да понављамо. Чули смо одговор на то питање, ево и ја понових малоприје, тако каже, тако је рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна ко је био заменик од Јакшић Душана? У ствари могу овако – да ли познаје ко је Милан Ивановић зв. «Чичак»?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: То ми име није познато, а кад бих видео човека можда бих га препознао, али ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: С ким је долазио у Вуковар када је био код бабе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како чим? С ким?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, с ким?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тачно се сећам био сам са Бранком Ћурчићем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А где вам живи баба, где је живела у ствари?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: На дрвеној пијаци, презива се Рајишић, пекар.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте се још с неким сретали, мислећи на официре, гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та два сата боравка тада тамо?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не, тад се никад нисам сретао са ниједним официром.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад ми није ово било мало јасно. Он је рекао да је Граховац и Филиповац су имали неку улогу у одбрани града Вуковара. Да ли може он то мало да појасни какву улогу, шта је улога, шта значи то и како зна да су имали неку улогу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ишта знате шире о томе?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Знам да је имао улогу, сећам се једном да је дошао код мене у Ердут.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Када?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: После ратних операција, значи после ослобођења Вуковара и да је доносио помоћ и од мене тражио захвалнице да се одштампа за неке донаторе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, а Слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Граховац?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па на Граховца и мислим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, а Филиповић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Филиповић?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Филиповића се кроз маглу онако сећам. Да ли сам га упознао једном или два пута видио у пролазу, али нисмо никад седели у истој просторији.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је некад Јакшић долазио у штаб ТО у Ердут? Значи, говорим за 1991. годину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то сведок зна?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Од 19. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За време ратних дејстава, ево тако ћемо?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу се сетити тога. За време ратних дејстава не могу се сетити да је Јакшић долазио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А кад је први пут дошао у штаб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио након завршетка ратних дејстава?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Након завршетка ратних дејстава он је долазио у владу, видио сам га пар пута у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком својству је тамо долазио у владу?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу се сетити.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пази, долази, Мргуде ја разумем све. Долази човек којег Ви не познајете. Ја сам Јакшић Душан и долазим у владу. Мени то сад није мало јасно.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ево овако, ја сам рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То као што би дошао Јанко Јанковић или господин Веско Крстајић, е ја сам тај и долазим у владу.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ево овако – ја сам то пробао објаснити господине Вујановићу, ја сам Јакшића видео преко средстава информисања на телевизији и неколико пута сам га видио да је долазио код председника владе у Ердуту у Доврцу. Никад са њим ја нисам имао никакав састанак и разговор, али човека сам препознао да је долазио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, тада кад сте чули из средстава информисања за Дулета Јакшића чули сте за њега да је он командант Територијалне одбране, јел' тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Или одреда Петрова гора? Шта од тог да?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам чуо, само не могу термински, временски не могу да повежем у којем периоду је он био, али преко средстава информисања је речено да је он био командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милановићу, сад имамо проблем. Ја сам Вас мало пре схватио кад сте причали. Исто сте Ви помињали средства информисања и ја сам рекао пустите сад средства информисања, то нам ништа не значи, немојте на то да се ослањамо ни Ви, па сте нам Ви потом рекли да знате да је командант ТО Вуковара био Душан Јакшић и да знате да је био Мирољуб Вујовић, а кад, ко, у ком периоду, уколико то не знате?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је, тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то сад нам опет причате о средствима информисања, да сте из средстава информисања чули да је Јакшић био командант ТО и тако даље и тако даље.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не, ја сам рекао да сам тад први пут га видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле, да сте га тада први пут видели као ту особу?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да, јер је господин Вујановић поставио питање како то сад одједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И не знате онда у ком својству је на крају био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А до тада је чуо да је. Само мало председниче. А до тада је чуо, значи да је био командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И после тога га виђа у влади први пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна да је био командант. Зна да је Душан Јакшић био командант. Разумете? Ево сад ја морам, а господин Милановић нека каже да ли је тако или није. Зна у то време да је командант ТО Вуковара био Душан Јакшић, да се то име помиње као командант Вуковара. Види човека у новинама, на телевизији, не знам ни ја где, како, па га повеже са овим и сети се да га је виђао у Дворцу, да долази у Дворац, јел' тако?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Тако је, тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо схватили.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, у међувремену од сазнања преко информисања па до виђења у влади, да ли је чуо за било какву смену на челу Територијалне одбране Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако господине Вујановићу, није тако.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте схватили. Тек касније у средствима информисања је видио лик човека и чуо име, а зна да је Душан Јакшић био командант ТО Вуковара и зна да је био Мирољуб Вујовић, а кад је ко био, то не зна. Какве сад то везе има с новинама из 1995?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, ја га сад питам у том целом времену да ли је чуо да је била било каква смена на Територијалној одбрани била на челу, у то време.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: У које време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време извођења борбених дејстава?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање. Не, него ћете ми Ви забранити питање господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нећу, нећу, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Нисам чуо у току извођења ратних дејстава за било какву смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули након тога па и за време док сте били и од кад сте постављени за заменика министра да је било смене на челу ТО Вуковар?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Нисам чуо да је било смене али знам да су била два команданта. Термин не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што значи да јесте било смене, а кад не знате? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел' сам ја добро разумео да је Мргуд био код Вељка Кадијевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Мргуд био код Вељка Кадијевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том пријему?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Нисам. Ја сам видео преко средстава информисања, телевизије, РТС да је примио, тадашњи секретар за Народну одбрану, да је примио Мирољуба и још једног или два човека, али не могу да се сетим којег.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мало пре сте рекли, ево записао сам да је Душан Јакшић видео га први пут код Вељка Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Није.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, то ћемо видети у транскрипту. То је тако, тако сам ја записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја тако нисам схватио сведока.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Па на телевизији, да на телевизији га је видео, да, Јакшића и Мирољуба. Тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја тако схватио сведока.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево господине Мргуде, јел' можете поновити, јесте ли видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, дозвољавам, ајте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте ли видели на телевизији Јакшића и Мирољуба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пријему код Вељка Кадијевића?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Видио сам Мирољуба и још једног или двојицу, којих се не могу сетити, нисам рекао да је био Јакшић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, нема везе, видећемо у транскриптима. Како је изгледао Мирољуб тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је тада Мирољуб изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тада кад га је видео да је био на пријему код Кадијевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо добити тиме?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како нећемо добити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сведок сећа како неко изгледа на неком филму?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо тиме што ћемо питати сведока како неко изгледа на неком филму?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То није неки филм, ради се овде о Мирољубу Вујовићу, првооптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И сада хоћу да видим његову истиниту причу да ли препознаје човека, пошто тврди да је видео Мирољуба, он је њега именовоао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам ово питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала. Кад је говорио да је имао сазнања да је одред Петрова гора имала 200 људи, око 200 људи, у којем је то периоду било тих 200 људи? Да ли на крају, да ли на почетку рата, средином рата?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: За ту информацију да је одред Петрова гора имала просечно око 200 људи сазнао сам након ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и рекао је, баш је тај термин употребио – просечно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сад не разумем то просечно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо ми.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте чули да ли су тих 200 људи били једна целина цело време рата или су они били можда распоређени по неким јединицама, не знам ни ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално нешто чули о организацији тог одреда, унутрашњој организацији тог одреда?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Немам тачна сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа, пошто је 200 људи једна већа ипак група, типа формације неке, чете, водови?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Немам тачна сазнања. Знам само после ратних дејстава сам сазнао да је ту било добровољаца и да је ту било, да су били они сви комплетан одред под командом војске.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад како се тај одред у време ратних дејстава и то по Вашим сазнањима, ако сте чули, снабдевао са оружјем, са муницијом, опремом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта о томе из тог периода?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па немам сазнања из тог периода како се снабдевао. Могу да претпоставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо претпостављати.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је тај одред, сад ту не треба сазнања, ту треба знање пошто је он био министар, да ли је тај одред у време ратних дејстава могао било шта сам да одлучи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немамо сазнања о томе.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не треба ту сазнања господине председниче, он је био министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одбране, па ваљда зна шта ТО подразумева, да ли могу сами да одлучују, самоиницијативно да иду или слушају слепо команду ЈНА односно гардијске бригаде, само га то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте пробајте одговорити.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па по самој формацији по Закону о одбрани и војсци одред који је потчињен Југословенској народној армији или вишој надређеној јединици извршава команде претпостављене јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било за време извођења ратних дејстава и добро, али мене је ово подсетило да Вас питам нешто друго. Ви сте 19-ог и заменик министра одбране, до тада сте помоћник такође у тој влади, престала су ратна дејства, борбена дејства су престала, да ли Ви и Ваше министарство имате икаквих игеренција везано за јединице Територијалне одбране у Славонији. Ви лично, министар Којић, влада?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да. Па као и у Савезној Републици, или сад Републици Србији или бившој СФРЈ, министарство нема никакве ингеренције наређивања и командовања са војском, има опремања, снабдевања војске, брига о цивилном становништву, значи Цивилна заштита, а никакву наредбодавну команду није имао Министар одбране над Територијалном одбраном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али престала су ратна дејства, њима више не командује војска, то сте нам Ви рекли.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Командује командант Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад хоћете да кажете командант Територијалне одбране је нешто што је потпуно ван свих органа и структура власти.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не, нисам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте рекли.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Командује, а врховна команда је влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врховна команда је Влада.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Врховна, командант је командује, а врховна команда је влада, влада доноси одлуке о употреби јединица, а командант спроводи у дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли му је познато да је постојала Војна управа и ако јесте од када до када?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Јел мислите господине Вујановићу Цивилна војна управа?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не може бити Цивилна војна управа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја не знам да има Цивилна војна управа.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Може бити Војна управа, нема ту Цивилне војне управе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Цивилна војна и Војна војна.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: До извођења ратних дејстава била је значи, мобилно стање, ратно стање и командовала је војска а друго је управа. Управа може после ратних дејстава да каже да је над једним градом војска преузела управу и да управља тим градом и да се брине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неких сазнања да је над Вуковаром, да је у Вуковару постојала Војна управа након престанка борбених дејстава да је још неко време у Вуковару у циљу организације рада и живота града, као града, насељеног места постојала Војна управа?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Имам сазнања да је један период од престанка ратних дејстава постојала Војна управа и да је водила бригу о цивилном становништву, уређењу града, снабдевања водом и тако даље, електричном енергијом, докле је трајала не знам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вам је познато ко је био командант града Вуковара после ратних дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престанка борби?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Не могу се сетити имена, али чини ми се да је био неки пуковник али не могу се сетити имена који је био.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вам је познато име Милорад Војиновић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, небитно господине Вујановићу, знамо ми то све, шта сад има да питамо сведока оно што није спорно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е сад, кад је та Војна управа, није битно сад не знате до којег времена, шта се дешава са Територијалном одбраном, ко са њом командује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо трећи пут исто питање.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Мислим да сам то одговорио да ко командује Територијалном одбраном. Командује Територијалном одбраном, командант Територијалне одбране Славоније, Барање и Западног Срема, а ако се употребљава војнички онда командује надређена јединица.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, имам још у вези питања тога, али нека оставићу. Да ли је господин Мргуд чуо нешто о евакуацији болнице?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: У којем периоду?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 19.новембра '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад се вршила.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Нисам имао тад информације о евакуацији болнице.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је чуо о некој Митничкој групи што се предала на Митници 18.новембра '91?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Немам информације.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ни после?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ни после.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је све био у штабу ТО са Бацом у Ердуту, ко је све чинио штаб, имена и презимена, колико се можете сетити?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Могу се сетити команданта, значи командант Радован Стојичић-Баца, начелник штаба је био Живко Трајковић, и било још три, четири лица, не могу сад тачно да се сетим имена.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је одред Петрова Гора имао свој штаб или је то можда била заједничка команда са војском?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па то сам одговорио већ неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икаквих сазнања о томе да ли је одред Петрова гора имао свој штаб?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: У то време немам никаквих сазнања, нисам био тамо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате ко је Мирослав Радић, капетан Мирослав Радић?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Чуо сам за њега кад је ухапшен и кад је одведен у Хаг.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био он за време дејстава, јел знате то?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па могу само да говорим о информацијама, значи кад је ухапшен и одведен и тад имам информација у то време нисам имао информације.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли знате ко је Саша Бојковски капетан?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Први пут чујем за то име.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте икад чули да су мештани Вуковара побили људе на Овчари?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам чуо да се десило то што се десило, да је било 200 жртава и да су људи убијени у Овчари, али ја не могу да тврдим ко је људе те побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете да тврдите, него је питање да ли сте чули да су то извршили мештани Вуковара?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам само чуо преко средстава информисања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то неко урадио?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да је то неко урадио и после кад је подигнута оптужница знам ко је оптужен али ко је то урадио ја не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли имате сазнања да су '91., или '92., сад више, '92., вршене неке истражне радње у вези убиства на Овчари?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па ја могу господине судија да поновим опет оно што се тиче значи госпође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, немојте понављати, него ово, везано да неки наши органи, дакле да неки наши органи, било војни било Владе САО Крајине врше неку истрагу, испитивање, истраживање, добили сте информацију, да ли сте Ви ту информацију пренели коме унутар Владе?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: После доласка госпође Олбрајт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте то од Малдрен Олбрајт.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Ја сам пренео то на Влади да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па, да ли је Влада, да ли имате сазнања у том смислу да је Влада преузела неке кораке да се то истражи, да се види да ли је то тачно, није тачно и тако даље.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Од тог тренутка се ништа није могло више урадити, јел то лице места су запоселе Уједињене нације и чувале га од марта-априла '92.године, до '96., '97.године, када је извршена ексхумација дотле нико није могао прићи том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то не спречава, мислим то не спречава неке органе полиције.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Да ли су неки органи радили на томе ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да предузимају истражне радње, да виде ко је то урадио.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Мислим да наши органи Славоније-Брање и Западног Срема нису вршили никакве радње, а да ли је радила Војска Југославије немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад морам да питам још ово, чему је служила ова Територијална одбрана рецимо узмемо од села Негославаца, да ли су они били само у Негославцима, да ли су ишли на нека дејства пошто знамо да ни једно српско село малтене није нападнуто од стране Усташа, говорим за овај јужни део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта о, да ли нам можете нешто рећи о задацима Територијалних одбрана тих места, ево рецимо Негославце?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Претежно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се употребљавају у борбеним операцијама на другим локацијама, на другим местима?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Били су употребљавани на другим местима, ако сама места нису изложена ратним операцијама. Значи конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе која им је основна функција?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Па била им је основна функција одбрана места и по потреби да помажу осталим местима где је потребно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јел знате такав један случај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел знате такав један случај, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба нам, не треба нам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, хтео сам да питам ко онда у том случају командује тим јединицама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта добијамо тиме господине Вујановићу, везано за овај кривично-правни догађај?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хоћу да кажем председнице да ми у Вуковару нисмо имали Територијалну одбрану онакву какву су имали Негославци, Петровци, Јанковци, Миклушевци, сад да не набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али уопште нисмо расправљали о томе какву су, нити смо утврђивали чињенице какву одбрану имају Негославци, не занима нас какву одбрану имају Негославци.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од кога су примали наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима нас само шта је ово у Вуковару, шта је ово у Вуковару и тиме командује. Ништа више, што нас занима, што нас интересује шта ћемо добити тиме ако сад утврдимо да су Негославци били организовани

овако, не знам Хтење, Даљ, ко већ, Мирковци, онако, а Вуковар опет на неки трећи начин. Битно нам је како је ово у Вуковару, сведок не зна ништа, видели сте и сами.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче ја ћу само да успоредим ту ТО Негославаца и ТО ајде да назовемо Вуковара, то је као небо и земља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, па шта.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И ми смо команде примали стриктно од војске и за време војне управе нисмо могли ништа да радимо без војске и без команданта града Милорада Војиновића, а ТО Негославац су могли и не знам ни ја тамо којих села, то је сасвим другачије и онда се све то ставља у један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Ви тврдите да нисте могли ништа без војске, Ви тврдите то да се није могло ништа без војске, пробајте доказивати те тврдње, а не сад како су ови организовани, како су они организовани, које су разлике и тако.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведока од оптужених? Нема, изузев оптужени Вујовић једно питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само једно питање, извињавам се. Да ли сведок зна, значи говорим о оном времену ратних дејстава, Момира Гавриловића званог Гавру, покојног, у оно време? Говоримо значи о лику који се налази испред болнице заједно са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момир Гавриловић, име, презиме, да ли знате ко је Момир Гавриловић?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Момир Гавриловић. Је ли мисли на покојног Момира Гавриловића?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Момир Гавриловић је дошао на простор Славоније-Барање и Западног Срема негде у шестом месецу '95.године, први пут на простор Славоније-Барање и Западног Срема и знам га.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У чијем саставу је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошо само рекосте? У шестом месецу?

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: '95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '95.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Могу да погрешим, може бити да је био август 1995.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '95., господине.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја сам питао да ли га зна у оно време извођења ратних дејстава, у оно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '95., јел чујете шта каже, '95.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа онда само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Хвала господине Милановићу. Можете сведока одвести.

Хвала што сте сведочили данас, можете ићи.

СВЕДОК МИЛАН МИЛАНОВИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко слави славу, а да неко иде на славу шта?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Пошто је дошло до измене, јуче нисмо саслушали неке сведоке, сутра имамо сведока сарадника, нисмо добили још исказ сведока сарадника број «1» из Хага, пресуду нисмо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо добили јер лице под именом и презименом датим није, према сазнањима Секретаријата, није сведочио. Но добро, добили смо пресуду на енглеском језику, не значи то ништа ни вама ни нама, је ли. Колико сам ја схватио овако незванично, од колеге Лукића да он очекују и да им је тако најављено, да ће добити пресуду на српском негде у марту месецу, значи пре марта месеца пресуде на српском нема. То је огроман број страна и искрено да вам кажем не пада ми на памет да трошим ионако скромна средства сад на превођење је ли, толиког неког материјала. Нећемо ми ово завршити до марта по свој прилици па ћемо добити бесплатно пресуду, а тражићемо од Секретаријата Трибунала из оног енглеског отправка пресуде се да наслутити под којим псеудонимом сведок сведочио, па ћемо ту пробати да добијемо са врло неизвесним изгледима да ли ћемо то добити, пошто има мере заштите, знате, са неизвесним изгледима да то добијемо тражићемо да нам се то, да се тај материјал обелодани, је ли, а да ли ћемо то добити или нећемо не знам. У сваком случају ми ћемо наставити сутра са радом. План је био да иде сведок сарадник, да наставимо саслушање сведока сарадника број «2», али ћемо да позовемо, телефоном наравно, сведока господина Радића, зато што јуче нисмо успели да га саслушамо позваћемо га за сутра а у четвртак сведок сарадник број «2».

Кажите господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел' могу ја председниче да прочитам моје предлоге одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше предлоге за?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За одбрану. Ја још једини нисам дао предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакав проблем, можете Ви то, ја бих Вас замолио да то не буде данас, није никакав проблем даћу Вам прилику сутра, ако имате написмено још боље, не морате читати можете.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам написмено, али боље да прочитам да буду сви упознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ако су то доказни предлози?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда господине Вујановићу, доказни предлог каже, предлажем да се саслуша сведок Пера Перић на те и те околности, на те и те околности, значи тачно мора то бит наведено да бисмо ми могли квалитетно о томе да одлучимо, према томе још размислите у том правцу, немојте да то буде дакле данас, него ћемо, има времена, сутра, прекосутра, сутра.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Журимо господине Атанасијевићу, минут.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Пошто сте најавили да ће се сутра саслушати сведок сарадник број «2».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће сутра ићи, кажем, нисте ме чули.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А, неће ићи сведок сарадник број «2»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће сутра ићи, него прекосутра.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прекосутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па добро је, све једно је, кад ми је сад већ прилика, само да кажем пошто сте Ви сада 23.11., ове године на главном претресу на 54 страни, упозорили сведока сарадника број «2» да не говори сад овако па сад онако, значи пет минута говори једну ствар, па након пет минута другу ствар и тако даље, у пет изјава рецимо није ме спомињао тамо де сам пуцао неким рафалом ко што је сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, даље, не морате то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не мислим, хтео сам то да кажем, управо због тога јел убацује стално неке нове елементе, да ли је он сад завршио са тим својим излагањем кад би му ја постављао питања, јер ја имам да му постављам много питања, па сад ако би ја, рецимо нешто би га чачнуо и сад он рецимо може да каже да сам убио сто људи, на крају крајева, разумете ме. Јер ја имам за њега материјала пуно. Е, о томе се ради, а Ви сте га лепо упозорили, па не можете овако говорити, сад овако па сад онако. Ја се тачно плашим да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плашите се да му поставите питања.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па јесте, да га чачнем ја да кажем нешто што је урадио, он може да каже е ти си заклао тамо њих педесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас, хвала.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мислим хоћу да знам да ли је то крај с њиме, с тим испитивањем или није, да знам како да му постављам питања, и кад се будем суочавао с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас хвала.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Председниче већа, ја бих Вас молила да Ви донесете одлуку у вези мог укидања боравка на психијатрији на Е одељењу, тако да донесете одлуку да се спустим доле где сам већ и била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Калаба, ту одлуку ја, јуче нисте схватили очигледно ни Ваш бранилац, ту одлуку ја нисам ни донио нити могу.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Можете, Ви можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити је могу укинути. Госпођо Калаба.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Помозите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше лекарско збрињавање је ствар других људи, других служби, а не председника овог већа, све то о чему сте причали излази ван ингеренција председника овог већа и евентуална тортура над притвореником није у ингеренцијама председника овог већа, зна се, председник суда врши, ми смо Ваш допис од јуче послали председнику суда, председник суда врши надзор

над притвором, ја немам ништа против да Ви изађете из болнице, видели сте јутрос да сам то и са вештацима расправљали, ми смета да сте Ви из болнице.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па донесите онда наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас из болнице овде доводе, кад се каже да је неко у болници онда је он за мене болестан, а кад је неко болестан онда ми је проблем да ми болестан човек седи у судници. Па сам покушао с вештацима то да расправим и ево чули смо оно што смо чули, ја немам ништа против ако Ваши лекари тамо кажу и процене да Вам је боље у притворској јединици, ја немам ништа против, знате.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: А ко може да ми онда помогне, значи председник суда једино?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем ово што сте Ви написали јуче то је отишло председнику суда.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Ја сам докторку питала за отпуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који врши надзор над притвором, а сад.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Питала сам докторку да ме отпусти, да ми да отпусну листу на мој потпис она неће самном уопште да разговара, горе су услови немогући, немогући, схватите не могу да се оперем, седим поред мужа, сама себи смрдим, не могу да се оперем, услови су ужасни, жене су као зомби. Замолите председника суда, ето молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу Вам само рећи да ћу причати са начелником тог одељења и рећи му да ја немам ништа против, што се мене тиче, ако је то добро за Вас, односно ако то неће створити неке проблеме везано за Ваше здравствено збрињавање. Ако ће то погоршати Ваше здравствено стање, онда стварно мислим, немојте очекивати да ће Вас људи пустити из болнице, ја немам ништа против, мислим, то је њихова ствар, разумете ме.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Председниче већа, терапију ја коју добијам мени та терапија није потребна, то сте Ви и чули, ако ми треба терапија постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чујем, није тако госпођо Калаба, није тако.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Па добро, постоји затворска лекарка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је Вама терапија била потребна и да је баш захваљујући њој Ваше стање стабилизовано у односу на.

ОПТ.НАДА КАЛАБА: Добро, постоји затворска лекарка која ће ми одредит терапију и коју ћу ја уредно да узимам и да пијем, уопште није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Председник већа у 13,45 издаје:

НАРЕДБУ

Претрес се прекида и наставиће се:

- 19.12.2007.године са почетком у 09,30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА